

APPEL til Donald Trump om at genindføre Glass-Steagall og et økonomisk program efter LaRouches Fire Love

»Underskriverne af dette brev føler stærkt, at det er nødvendigt at beskytte vores økonomi fra endnu et unødvendigt markedssammenbrud og en recession som den, vi oplevede i december, 2007. Med Deres indtræden i embedet er omstændighederne for et kollaps alt for lig dem, der eksisterede i 2007: stigende værdi af værdipapirer, sammen med en manglende adskillelse af bankvirksomhed, der er beskyttet af FDIC, og så højrisiko-investeringsaktivitet.

»Dette brev blev oprindeligt omdelt af en gruppe ved navn, 'Vores revolution i det nordvestlige Ohio, med et forpligtende engagement til at forene hele nationen. De har udstedt en opfordring til alle grupper – for eksempel, Tea Party, Republikanere, Demokrater, fagforeninger og erhvervslivet – til at komme sammen omkring det nødvendige, første skridt, som er vedtagelsen af Glass/Steagall-loven. Da deres indsats er i overensstemmelse med LaRouchePAC's mål, cirkulerer vi det, som en del af en national mobilisering for en omgående vedtagelse af Glass/Steagall-loven i Repræsentanternes Hus og Senatet, og underskrevet og sat i kraft af præsident Trump.

På dette grundlag anmoder vi alle borgere om at samles omkring dette økonomiske program, som den eneste, reelle måde, hvorpå både den alvorlige, økonomiske og finansielle krise, efter årtiers ødelæggende politik, kan adresseres, såvel som også muligheden for storslået udvikling – som vi nu ser det i hele Asien og videre, med Kinas initiativ for den Nye Silkevej.«

Dernæst anmoder brevet:

»Underskriv denne appel; omdel den til jeres venner, familie og netværk. Hvert underskrevet eksemplar vil blive personligt overbragt til jeres kongresmedlem og senatorer. Som præsident Franklin Roosevelt erklærede i sin første indsættelsestale: 'Denne nation kræver handling, og handling nu.'«

Teksten til dette åbne brev er som det følgende. Det bærer titlen,

»Åbent brev til Donald Trump og til alle medlemmerne af Kongressen«; dato januar 2017.

»Underskriverne af dette brev føler stærkt, at det er nødvendigt at beskytte vores økonomi fra endnu et unødvendigt markedssammenbrud og en recession som den, vi oplevede i december, 2007. Med Deres indtræden i embedet er omstændighederne for et kollaps alt for lig dem, der eksisterede i 2007: stigende værdi af værdipapirer, sammen med en manglende adskillelse af bankvirksomhed, der er beskyttet af FDIC, og så højrisiko-investeringsaktivitet.

Vi bifalder [præsident Trumps] kampagneudtalelse i Charlotte, North Carolina, 26. okt., 2016, hvor han støttede et krav om 'En Glass/Steagall-version for det 21. århundrede', og om en genindførelse af en moderne Glass/Steagall-lov. Vi har tillid til, at De forstår, at en stabilisering af erhvervsklimaet og en sikring af de værdier, der er adskilt fra Wall Streets spekulation, er af afgørende betydning for velstand under Deres administration.

For at slå tonen for drøftelser i Kongressen i 2017 an, anmoder vi om, at [præsident Trump] gentager [sin] støtte til Glass/Steagall-loven i sin Tale til Unionen.

De kan være forvisset om, at, med denne handling, vil De finde fælles fodslag med både Republikanere og Demokrater; siden begge partiers politiske programerklæringer indeholder

støtte til en banklovgivning, der adskiller forsikrede konti fra Wall Street spekulation, i de respektive partiers politiske programmer.

Vi takker Dem for Deres respons til krav fra borgere, folk fra erhvervslivet, bankierer og kongresmedlemmer, på vores vej frem. [Med en opfordring til, at Glass/Steagall-loven vedtages i både USA's Repræsentanternes Hus og Senatet, og at loven underskrives og sættes i kraft af den tiltrædende præsident, Donald Trump, underskriver de følgende personer:]«

(Foto: Donald Trump ved et kampagnemøde i Newtown, Bucks County, PA, fredag, 21. okt., 2016.)

Udtalelse fra Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Institutet, i anledning af mindehøjtideligheden den 7. januar, 2017, ved 'Tåremindesmærket' i New Jersey, USA

☒ 7. jan., 2017 – »At etablere relationer mellem Rusland og USA er den vigtigste forudsætning for løsningen af alle

andre problemer i verden. Hvis der ikke er fred mellem USA og Rusland, og mere end fred, nemlig også venskab og en samarbejds ånd, så befinder verden sig i en eksistentiel fare. Det håbefulde potentiale for at gå i denne retning, som eksisterer med den tiltrædende amerikanske præsident, er således den vigtigste forudsætning for alt andet. Begivenheden i dag i Bayonne, New Jersey, som Schiller Instituttet er stolt over at bidrage til, er ment som et første skridt for at demonstrere denne ånd af solidaritet, venskab og menneskelighed.«

Lyndon LaRouches bemærkning til ovenstående lyd, »Sehr Gut«.

Se også:

Leder af Schiller Instituttets New York Borgerkor taler ved mindehøjtideligheden.

Historisk Schiller Institut mindehøjtidelighed ved 'Tåremindesmærket'.

**Leder af Schiller
Instituttets New York
Borgerkor taler ved
mindehøjtidelighed
for ofrene for Tu-154
flystyrtet, hvor bl. a. hele**

Alexandrov Ensemble blev dræbt

Leder af Schiller Instituttets New York Borgerkor, Diane Sare:
Lad mig for det første forsikre alle om, at vi ikke er en gruppe af russiske emigranter, som det blev sagt på YouTube.

På vegne af Schiller Instituttet, med fr. Helga Zepp-LaRouche som stifter og formand, overbringer jeg vores dybeste kondolence til Rusland og det russiske folk, i anledning af de store tab, I netop har lidt. Først blev jeres elskede ambassadør [til Ankara] Karlov skudt og dræbt ved et kunstmuseum. Blot få dage senere, juledag, skete det forfærdelige flystyrt, der kostede 92 mennesker livet: Blandt disse ofre var det pligtopfyldende flypersonale, en gruppe talentfulde unge journalister, dr. Elizeveta Glinka, der, som det blev nævnt, bragte mad og medicin til børnene i Syrien, samt 64 medlemmer af Alexandrov Ensemblet og den vidunderlige solist, Grigory Osipov, der sang *God Bless America* for New Yorks politikorps ved 10-års dagen for angrebet den 11. september [2001].

Tabet af koret var især stort, for, som alle, der synger i et kor, ved, så er det samlede resultat af vore stemmer større end det enkelte individ, og større end de enkelte, opregnet som delementer. Hver og én af os må dø. Men, vi håber, at menneskeheden er udødelig. Hvis vi hver især kan tænke på os selv som unikke stemmer i et stort kor, der går hen over generationer og kontinenter, så vil universet give genlyd af menneskehedens skønhed.

Se:

Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=Fchk5m8HJe0&feature=youtu.be>

<https://www.facebook.com/pg/SchillerInstitute/videos/>

Historisk Schiller Institut mindehøjtidelighed ved 'Tåremindesmærket' i Bayonne, New Jersey, USA, for ofrene for Tu-154 flystyrtet

En smuk og verdenshistorisk begivenhed fandt sted lørdag, den 7. januar, ved 'Tåremindesmærket' i Bayonne, New Jersey, USA. **Schiller Instituttets kor**, der i sidste uge havde fremført den russiske nationalhymne foran det Russiske Konsulat i Manhattan, til minde om de 92 ofre i Tu-154 flystyrtet, og især de 64 medlemmer af Alexandrov Ensemble, arrangerede en lignende, bredere begivenhed ved 'Tåremindesmærket', som var en gave fra den russiske regering for at ære de mennesker, der døde den 11. september, 2001. Øvrige deltagere og/eller talere ved begivenheden var repræsentanter fra den russiske diplomatiske mission til FN, New Yorks Politi (NYPD), Bayonnes Brandvæsen, Bayonne American Legion, Familier til ofre for 11. september for juridisk retfærdighed imod terror, samt Schiller Instituttet, der i en vinterstorm sang/talte om nødvendigheden af, at folket og regeringerne i Rusland og Amerika forenes for at ære de døde og samtidig demonstrerer, at den fælles

menneskelige følelse, der forener os i sorgen over dem, der er blevet taget fra os, ligeledes kan og må forene os i skabelsen af en bedre fremtid for menneskeheden.

Se også: [Helga Zepp-LaRouches udtalelse.](#)

Se også: [Tale af Schiller Institut New York Korleder.](#)

Gør 2017 til året for LaRouches ideer! Ændr jeres opfattelse af, hvad der er muligt! LaRouchePAC Internationale Webcast, 6. januar, 2017; Leder.

Vi befinder os i en nedtællingsperiode; vi er i de sidste to uger, før overgangen til det nye præsidentskab. Om præcis to uger fra i dag er det indsættelsesdag, den 20. januar, og vi vil have en ny præsident i dette land. Som I ved, hvis I var med i går på Fireside Chat på LaRouchePAC's hjemmeside, og hvis I har fået vore daglige og ugentlige e-mailopdateringer, så er vi engageret i en stor mobilisering. Det er vores ansvar, og jeres ansvar, at skabe dagsordenen for dette tiltrædende præsidentskab. Det må være vores holdning, at 2017 er året for den Nye Silkevej, året for det Nye Paradigme internationalt, året for en genoplivelse af Alexanders Hamiltons ideer, og for Lyndon LaRouches ideer. I USA betyder

det, at Glass-Steagall omgående må vedtages; må sættes på dagsordenen; må underskrives og sættes i kraft som lov af den nye præsident. Dette vil ikke ske af sig selv; der er intet internt momentum, der vil gøre det muligt for dette at ske, mens vi læner os tilbage og kigger på. Som det hele tiden har været tilfældet, så vil dette kun ske på baggrund af en ekstraordinær mobilisering fra aktivisters side, i hele USA. Et meget vigtigt initiativ er blevet taget af en gruppe aktivister fra det nordlige Ohio; og LaRouchePAC vil udgive et åbent brev eller en pamflet, som skal forstærke og opmuntre mobiliseringen omkring dette initiativ.

Jeg vil indlede vores udsendelse med at læse LaRouchePAC's introduktion i denne pamflet, og derefter oplæse lidt af teksten i dette åbne brev. Det lyder som følger:

»Dette brev blev oprindeligt omdelt af en gruppe ved navn, 'Vores revolution i det nordvestlige Ohio, med et forpligtende engagement til at forene hele nationen. De har udstedt en opfordring til alle grupper – for eksempel, Tea Party, Republikanere, Demokrater, fagforeninger og erhvervslivet – til at komme sammen omkring det nødvendige, første skridt, som er vedtagelsen af Glass/Steagall-loven. Da deres indsats er i overensstemmelse med LaRouchePAC's mål, cirkulerer vi det, som en del af en national mobilisering for en omgående vedtagelse af Glass/Steagall-loven i Repræsentanternes Hus og Senatet, og underskrevet og sat i kraft af præsident Trump.

På dette grundlag anmoder vi alle borgere om at samles omkring dette økonomiske program, som den eneste, reelle måde, hvorpå både den alvorlige, økonomiske og finansielle krise, efter årtiers ødelæggende politik, kan adresseres, såvel som også muligheden for storslået udvikling – som vi nu ser det i hele Asien og videre, med Kinas initiativ for den Nye Silkevej.«

Dernæst anmoder brevet:

»Underskriv denne appel; omdel den til jeres venner, familie og netværk. Hvert underskrevet eksemplar vil blive personligt overbragt til jeres kongresmedlem og senatorer. Som præsident Franklin Roosevelt erklærede i sin første indsættelsestale: 'Denne nation kræver handling, og handling nu.'«

Teksten til dette åbne brev er som det følgende. Jeg læser det i sin helhed, fordi vi støtter dette initiativ. Det bærer titlen, *»Åbent brev til Donald Trump og til alle medlemmerne af Kongressen«*; dato januar 2017.

»Underskriverne af dette brev føler stærkt, at det er nødvendigt at beskytte vores økonomi fra endnu et unødvendigt markedssammenbrud og en recession som den, vi oplevede i december, 2007. Med Deres indtræden i embedet er omstændighederne for et kollaps alt for lig dem, der eksisterede i 2007: stigende værdi af værdipapirer, sammen med en manglende adskillelse af bankvirksomhed, der er beskyttet af FDIC, og så højrisiko-investeringsaktivitet.

Vi bifalder [præsident Trumps] kampagneudtalelse i Charlotte, North Carolina, 26. okt., 2016, hvor han støttede et krav om 'En Glass/Steagall-version for det 21. århundrede', og om en genindførelse af en moderne Glass/Steagall-lov. Vi har tillid til, at De forstår, at en stabilisering af erhvervsklimaet og en sikring af de værdier, der er adskilt fra Wall Streets spekulation, er af afgørende betydning for velstand under Deres administration.

For at slå tonen for drøftelser i Kongressen i 2017 an, anmoder vi om, at [præsident Trump] gentager [sin] støtte til Glass/Steagall-loven i sin Tale til Unionen.

De kan være forvisset om, at, med denne handling, vil De finde fælles fodslag med både Republikanere og Demokrater; siden begge partiers politiske programerklæringer indeholder støtte til en banklovgivning, der adskiller forsikrede konti fra Wall Street spekulation, i de respektive partiers

politiske programmer.

Vi takker Dem for Deres respons til krav fra borgere, folk fra erhvervslivet, bankierer og kongresmedlemmer, på vores vej frem. [Med en opfordring til, at Glass/Steagall-loven vedtages i både USA's Repræsentanternes Hus og Senatet, og at loven underskrives og sættes i kraft af den tiltrædende præsident, Donald Trump, underskriver de følgende personer:]«

Så igen, dette er en appel, der cirkuleres af en gruppe aktivister; mange af dem var oprindeligt tilknyttet Bernie Sanders kampagne i det nordlige Ohio. Men det er en tværpolitisk gruppe ved navn »Vores revolution« med hjemsted i det nordlige Ohio, og som nævnt i pamflettens indledende afsnit, så er LaRouchePAC enige i dette initiativ; og dette er ét aspekt af vores nationale mobilisering for at tvinge Glass-Steagall på dagsordenen i de 14 dage, der er til indsættelsen af den nye præsident. Dette må selvfølgelig ske i sammenhæng med den fulde vedtagelse af programmet for LaRouches Fire Love; dette adresseredes af en resolution, der blev vedtaget af staten Illinois' delstatskongres i juni sidste år, 2016, med titlen, »Appel til Kongressen om at vedtage Loven om Amerikas Økonomiske Genrejsning«, og som nævner de fire elementer i LaRouches Fire Økonomiske Love – Glass-Steagall; statslig bankvirksomhed efter Hamiltons princip; statslige kreditter til forøgelse af den produktive arbejdsstyrke i USA; og en tilbagevenden til et forceret rumprogram, med videnskab som drivkraft, og et forceret program for opnåelse af fusionsteknologi, og så fremdeles.

Så jeg siger det ligeud, at vi har 14 dage; vi befinder os i en nedtælling. Obama-administrationen er for afgående, og den nye administration tiltræder. Som vi ser på mange fronter, så befinder USA sig virkelig i et opgør netop nu om, hvad det nye præsidentskab vil blive; intet er afgjort. Vi ved dog, at der er hysteri mange steder, som de ses af de deciderede angreb på den tiltrædende præsident fra førende medlemmer af efterretningssamfundet; virkelig et uhørt niveau af angreb,

giftigheder fra James Clapper og andre i deres beretninger for kongressen. Jeg tror ikke, vi har set dette tidligere i historien; og det står klart, at hysteriet opstår omkring den kendsgerning, at der er udsigt til et dramatisk skift i vores udenrigspolitik. [Dette skift] defineres mest af den kendsgerning, at den tiltrædende præsident har erklæret, at vi ikke vil indtage en holdning med krigskonfrontation med Rusland; hvilket har været de sidste otte års politik med Obama, hvis ikke mere. Så der er et stort potentiale mht. USA's forhold til et paradigmeskift, til en dynamik, der er under forandring, på verdensscenen; men meget er fortsat uafgjort. Det er vores ansvar at tvinge Glass-Steagall/Hamilton-programmet på dagsordenen i løbet af de næste 14 dage.

For at kunne gennemføre dette, har vi brug for et langt dybere niveau af forståelse hos den amerikanske befolkning som helhed, og især hos de ledende borgeraktivister i dette land, en forståelse af, hvor Lyndon LaRouches økonomiske politik kommer fra, og hvad den større dybsindighed bag denne politik er. Vi erklærer hermed, at år 2017 vil blive et år, hvor disse ideers større dybsindighed bliver udviklet og forstået; meget lig den måde, hvorpå vi i løbet af de seneste måneder har haft en aktivering omkring en forståelse af Alexander Hamiltons ideer, med en tilbagevenden til hans politik, hans originale rapporter [til Kongressen] om statsbankvirksomhed, om producenter og så videre. Det er denne form for fordybelse og undersøgelse af den fysiske økonomis grundlæggende principper, der vil gøre dette initiativ succesfuldt og gøre det muligt for os at hæve niveauet mht. vores involvering i skabelsen af dette Nye Paradigme på verdensscenen.

Det vil Ben [Deniston] uddybe lidt nærmere; men dette er i realiteten en appel om handling og om mobilisering for at komme godt i gang med dette i det nye år.

(Her følger udskrift af hele webcastet på engelsk):

MAKE 2017 THE YEAR OF LAROCHE'S IDEAS! CHANGE YOUR CONCEPT OF WHAT IS POSSIBLE!

LaRouche PAC International Webcast, January 6, 2017

MATTHEW OGDEN: Good evening; it's January 6, 2017. Happy New Year! This is our first Friday evening webcast of the new year from larouchepac.com.

My name is Matthew Ogden, and joining me in the studio is Ben Deniston from the LaRouche PAC Science Team; and two members of our Policy Committee joining us over video. Kesha is joining us from Houston, Texas; and Rachel is joining us from Boston, Massachusetts.

We are in a countdown period; this is the final two weeks of the Presidential transition. Exactly two weeks from today is Inauguration Day, January 20th, and we will have a new President in this country. As you know, on the LaRouche PAC website, if you were on the activist call last night, the Fireside Chat, if you've been receiving our daily and weekly email updates; we are engaged in a major mobilization. It is our responsibility, and it is your responsibility, to shape the agenda of this incoming Presidency. We have to have the attitude that 2017 is the year of the New Silk Road, the year of the New Paradigm internationally, the year of the revival of Alexander Hamilton, and the year of the ideas of Lyndon LaRouche. What that means immediately in the United States is that Glass-Steagall must immediately be adopted; must be put on the agenda; must be signed

into law by the new President. This is not going to happen on its own; there is no internal momentum which is going to allow this to happen while we sit back and watch. Just as has been the

case all along, this is only going to happen from an extraordinary mobilization by activists from all across the United States. A very important initiative has been taken by a

group of activists in northern Ohio; and LaRouche PAC is issuing

an open letter or leaflet which is meant to amplify and encourage

the mobilization around this initiative.

I'm going to begin our broadcast by just reading the LaRouche PAC introduction, and then some of the text of this open

letter. This reads as follows:

"This letter was originally distributed by a group entitled

'Our Revolution' in northwest Ohio, with a commitment to unify the whole nation. They have issued a call to all groups – for example, the Tea Party, Republicans, Democrats, labor, and business – to rally around the necessary first step of passing Glass-Steagall legislation. As their effort is consistent with

the aims of LaRouche PAC, we are circulating this as part of a national mobilization for the immediate passage of Glass-Steagall

legislation by the House and the Senate; to be signed into law by

President Trump.

"On this page, we are asking every citizen to rally around

this economic program as the only effective way to address both

the dire economic and financial crisis after decades of destructive policies, as well as the potential for great

development – as we now see throughout Asia and beyond, with China's New Silk Road initiative."

So it asks, "Sign this petition; share it with your friends, family, and networks. Each signed copy will be hand-delivered to your Congressman and Senators. As President Franklin Roosevelt stated in his first inaugural address, 'This nation asks for action, and action now.'"

Now the text of this open letter is as follows. I'm going to read it in full, because we're encouraging this initiative. It is entitled "Open Letter to Donald Trump and to All Members of Congress"; dateline January 2017.

"We the undersigned strongly feel the need for protecting our economy from another unnecessary market crash and recession like the one experienced in December of 2007. As you take office, the conditions for a collapse are too similar to those of 2007: rising asset values together with a lack of separation between FDIC insured banking and risk-investment brokering.

"We applaud [President Trump's] campaign statement in Charlotte, North Carolina, October 26, 2016, endorsing a call for 'A 21st Century version of Glass-Steagall,' and reintroducing a modern day Glass-Steagall Act. We trust that you understand that stabilizing the business climate and securing the assets as separate from Wall Street speculation is a key to prosperity during your administration.

"To set the tone of discourse in Congress 2017, we ask that [President Trump] restate [his] support for a Glass-Steagall Act during [the] State of the Union address.

"Be assured in doing so, you will find common ground with both the Republicans and the Democrats; since both party platforms have the support of banking legislation that separates insured accounts from Wall Street speculation in their respective platforms.

"Thank you for responding to the call from citizens, businesspersons, bankers and legislators as we move forward. [In urging that Glass-Steagall legislation be passed in both the House and the Senate of the U.S. Congress, and signed into law by incoming President Donald Trump, we are the undersigned:]"

So again, this is a petition which is being circulated by a group of activists; many of whom were originally associated with the Bernie Sanders campaign in northern Ohio. But it's a non-partisan group called "Our Revolution" based in northern Ohio, and as we said in the introductory paragraph, LaRouche PAC finds common cause with this initiative; and this is one aspect of our national mobilization to force Glass-Steagall onto the agenda in the 14 days between now and the inauguration of the new Presidency. Of course, this also has to go along with the full

enactment of the LaRouche Four Laws program; this was addressed

by a resolution which was adopted by the Illinois state legislature in June of last year, 2016, which was called "Call Upon Congress to Enact the American Recovery Act" and this cites

the four elements of LaRouche's Four Economic Laws – Glass Steagall; national banking in a Hamiltonian form; Federal credit

to increase the productive labor force in the United States; and

a return to a crash science driver program for space, fusion technology, and so forth.

So again, I'll just say right off the bat, we have 14 days;

we are in a countdown. The Obama administration will be exiting

and the new administration will be coming in. As we can see on

many fronts, the United States is really in a showdown right now

for what the new Presidency will be; nothing is defined. We {do}

know that there is hysteria in many quarters, as can be seen by

the outright attacks on the incoming President by the leading members of the intelligence community; really an unprecedented level of attack, vitriol from James Clapper and others in Congressional testimony. I think this has not been seen before

in history; and it's clear that the hysteria is coming around the

fact that there is a dramatic change in our foreign policy on the

horizon. Defined mostly by the fact that the incoming President

has declared that we will not be in a war-confrontation

posture
with Russia; which has been the policy of the last eight years
of
the Obama administration if not before. So, there's a lot of
potential in terms of the relationship of the United States to
a
changing paradigm, to a changing dynamic on the world stage;
but
a lot remains undefined. It's our responsibility to force the
Glass-Steagall Hamiltonian program onto the agenda in the next
14
days.

Now in order to do that, we are going to require a
much
deeper level of comprehension among the American population as
a
whole, and especially among the leading citizen-activists of
this
country, of where Lyndon LaRouche's economic policies come
from
and what the deeper profundity is behind this policy. We are
declaring that 2017 is going to be a year in which the deeper
profundity of these ideas is developed and understood; much in
the way that we had an activation around understanding the
ideas
of Alexander Hamilton in the last few months with a return to
his
policies, his original reports on national banking, on
manufactures, and so forth. It's this kind of delving deep
and
researching the essential principles of physical economics
which
is going to make this initiative successful and allow us to
raise
the bar in terms of our involvement in creating this New
Paradigm
on the world stage.

So, I think Ben might have a little more to say on that subject; but we're really approaching this as sort of a call to action and a mobilization to get the new year off to this kind of start.

BENJAMIN DENISTON: The key point is that Mr. LaRouche has defined the scientific standard for a recovery of the United States; that's true, but more fundamentally, for the future of mankind. His work in defining a more rigorous science – he definitely drew upon the work of Hamilton and followers of Hamilton – but he made a completely revolutionary discovery in terms of what is the actual hard, physical science underlying human progress, underlying economics. One area that we're doing some work on, this is kind of a critical convergence point in the fight around understanding these issues, is what people call infrastructure. It's become a kind of hot, popular word; everyone just says it. Republicans say it, Democrats say it; it's become kind of a buzz word as some people have said. It's as American as apple pie at this point; everyone talks about how great infrastructure is. I think Schwarzenegger even struggled to pronounce it once or twice in California. But do people know what it actually means? That's a fight that Mr. LaRouche has waged in the recent years, that people don't understand what the real significance of full-scale, integrated infrastructure systems is. You're not going to define what's needed in terms of

the next level of infrastructure if you're not operating from the standpoint of an insight into the role this actually plays in revolutionary economic progress. You can have a lot of discussions about how we need to rebuild this, this is decaying, our water systems – the American Society of Civil Engineers I think it is, puts out this report card, and you can just run through it on the infrastructure systems and it's just horrendous. The water leakage, the transportation systems being run down, the power systems, the locks and dams that are ready to bust. But the issue is not just repairing all of those things; the issue is infrastructure mediates a process by which mankind is able to initiate completely unique and revolutionary self-transformations in mankind's very nature of his relationship to the natural world, so-called. Mr. LaRouche pioneered key metrics of this with his work on potential relative population density, for example; and actually examining how we can quantify and understand the fundamental nature of human economic progress.

One starting point might be if you just take the standpoint of ecology; ecology is a general idea of studying a species' relation to an environment. If you apply that to species, you're able to define certain characteristics of what that species is; not just by its color, or size, or mass, but by how it relates to the natural world – to the biosphere around it. That as much defines that species as its other characteristics.

So, it's a general study for life that has validity.

But

what happens when you apply that to mankind? You don't get any

fixed metric; mankind is not defined by any particular ecological

relationship to the environment. What you see that distinguishes

mankind is something fascinating; that mankind actually changes

those metrics. Mankind's very nature is the fact that he can fundamentally change his relationship with the natural world

through his own actions and the actions of society. You can measure this in terms of what Mr. LaRouche defined as the

metric

of potential relative population density. If you take any animal

species, you can have some idea of a carrying capacity, a maximum

potential population that could be sustained for that species in

an environment in the biosphere as a whole, for example. You can

apply similar studies for mankind, and you can define – maybe in

broad strokes – certain boundary conditions for the number of people the planet can sustain. But those change; and that's

the

most fascinating thing. Mankind changes those characteristics.

Today, we have 7-8 billion people on the planet; hopefully

increasing now that we have some order in the world moving in a

better direction. You go back to society 1000 years ago, you could not have supported that level of population in the

conditions of human society back at that time. Today, you can;

and if we win, tomorrow we'll be able to support a whole lot

more.

What drives that? This concept is critical right now, because especially in the West in the United States, people have really gone full on board with this zero-growth idea. The very fundamental concept of completely revolutionizing our society as a whole to support an order-of-magnitude higher population, completely revolutionary technological development – that should be natural; that's not in most people's minds today.

But that's infrastructure! That's what infrastructure is. Infrastructure is an expression of defining how mankind creates a system by which he relates to the natural world. I think some of Mr. LaRouche's work on this is really worth digging into a lot more. He took his understanding of potential relative population density to some degree to a new level with this concept of the physical-economic platform, as a proper understanding of what "infrastructure" really is. He laid out this amazing insight into the arc of human development as expressed in a motion between successive physical-economic platforms. He said go back as far as we have records of civilized humanity, to what is sometimes called "pre-history," and certain insights into very ancient intercontinental ocean maritime civilization that was very sophisticated. It could travel the world much earlier than most modern academics admit.

The very nature of that society was defined by mankind's relation to the ocean systems and to the coastal regions. That kind of defined a certain boundary condition for the potential

relative population density, the state of the society globally at that time. And then you had a complete revolution with the beginning development of inland water systems. That became a means by which – and the technologies associated with being able to do that, and the energy-flux densities associated with being able to do that – that defined a means by which an entire region of the planet, of the natural world, which was just not accessible to human development, became accessible to human development. People could go to these places; you could walk inland, but you couldn't support a city there. You couldn't support society there, you couldn't support a growing population there; it wasn't part of the domain of the influence of mankind.

With the development of these inland waterway systems – and Mr.

LaRouche points to the work of Charlemagne in particular as really pioneering this – this was a revolution in mankind's ecology (if you want to call it that), in his ability to interact with the natural world in a completely new way.

But it didn't end there! Then you had the development of rail systems. Now you're not just limited to certain rivers and man-made canal systems and waterways. Now you can bring, with rail – and again, the associated leaps in physical-chemistry, materials sciences, energy-flux density obviously with moving into new fuel sources: steam engines and these sorts of things – now you open up the inland territories in a completely new way, in a way that was never ...

OGDEN: Rail corridors are almost like artificial rivers – places where you didn't have the means of navigation, but now all of a sudden you have this rail corridor which allows you to open up areas that are not even accessible through water.

DENISTON: Yeah, absolutely! Once again, you have a complete transformation in what territories, what areas are accessible to real human development. Mr. LaRouche said the next step is really high-speed rail systems; magnetic levitation, other advanced high-speed rail; also inter-continental connections. You're integrating the whole world in a very high-speed transportation system; which is being pursued now by what China's leading, with the New Silk Road program. We could spend hours going through all the spin-offs of that that are really taking us closer and closer to this full World Land-Bridge proposal. But that is really the pursuit – the development of this next platform that Mr. LaRouche had defined. The next one, really beyond that, is space, and we should be looking to that.

But the thing is, people have to understand infrastructure is not something you measure just by the payback you get from it itself. It's not a cost you have to pay for by the direct immediate service. It pays you! It pays society. It's what supports the ability, for again, these kind of revolutionary

changes. These issues are usually banalized by discussions, just by using the term "infrastructure." Take transportation systems.

When mankind goes through revolutionary changes in his transportation systems, people reduce it to "just getting somewhere quicker." You're literally changing the physical space-time relationship of mankind; individuals, but also productive processes. A day means something completely different

in the context of an integrated high-speed rail system, maglev system, than it did in the prior platform. What does "one day" mean? It means now you can have access to a much greater territory, various types of productions, various specialized regions that were not accessible in that same timeframe, or maybe

for the same processes. Now they become accessible to you.

You're talking about revolutionary leaps in the very fundamental character of mankind's interaction with the natural

world. That has to be the standard. We're not going to have a recovery by rebuilding what we had before. We need to fix things

that need to be fixed; but it needs to be done in the process of

creating this next higher stage that's going to support, again, a

completely new level of existence. We have a critical role in elevating the discussion to that level. Because you take transportation, you take water management – another key issue

– it's pretty obvious and simple. Mankind takes desert regions and

then they become flourishing, green bastions of life. The greenies out there don't like water projects, they don't like green; they don't want to actually have increased plant growth.

It's insane. If you look at the kind of water management systems we can be developing, you take entire territories that are just devoid, pretty much, of life; and we could make them into very productive, accessible regions. You combine that with a real driver for fusion power, nuclear power, a full nuclear economy; and you're defining a future of mankind which can have the same relation to how we view society presently, as we might look back to the 1850s or something.

That's how we should be thinking! That also defines the space program on a completely new level. Space doesn't always have to be this super-expensive niche area that only a few things can be done in, but it's left to this exciting side-part of society. It's going to become an integrated part of human activity more and more, if we pursue these natural qualities of human progress.

OGDEN: What you said in the beginning about these platforms of infrastructure being measured, not by the money that it returns, or the tax revenue, or something, but by, literally, the metric of how have you changed your carrying capacity, how have you changed your potential relative population density for a given area.

You can think about that in the negative. If you didn't have that sort of transportation infrastructure to bring the food to

the cities, if you didn't have the sanitation infrastructure, if you didn't have the water management, if you didn't have the electricity infrastructure; think about how quickly your population your population level would collapse. Think about how quickly you would lose the current carrying capacity of a given land area; and how you would move backwards in what you were able to support in terms of population density.

That is the metric for any given platform, and how you quantify one platform to the next. It needs to be seen as that sort of metric of potential relative population density. The other thing to think about is the fact that over the last 40-50 years, we've had access to technologies which really should have revolutionized our economy, but for one reason or another, have not. We have yet to reach full saturation, in terms of nuclear power. We have yet to reach full saturation, in terms of high-speed rail – rail for that matter – but high-speed rail. We have yet to fully exploit even what our capabilities were, in terms of space exploration. Coming up in two years, in July 2019, we're going to be observing the 50th anniversary of man landing on the Moon, and we haven't even been back to the Moon for 45 years; let alone have we gone where we should have gone, as was envisaged at the time that Kennedy created the mission to put a man on the Moon. We have yet to exploit and yet to follow through, even on the level of technology that we had {then}, let

alone using that as the diving board to leap off and to get to the next platform of what we should have achieved.

KESHA ROGERS: What you're talking about, what we're speaking about, is not just inter-continental development; we're talking about inter-galactic development. I think it's important to go back to, again, making 2017 the year of Lyndon LaRouche's ideas, which have completely shaped and transformed the planet, to this very point. I think it's important that we really draw out the conception that what Lyndon LaRouche's Four Laws and the foundation of his work behind those Four Laws, really do, is to take away the power of the oligarchy and of this British imperial system which has been involved in the destruction of nations and of bringing down the potential for real scientific progress of mankind to flourish. LaRouche's Four Laws takes away the power of the oligarchy to push through their policy of population reduction.

The idea that Mr. LaRouche has founded his science of physical-economy on, is, in essence, to take the idea from Genesis 1:28. That is, the prerogative of mankind to multiply and subdue and replenish the Earth. This is what the oligarchy has a problem with; this is what the British imperial system doesn't want to see happen. I think that what Mr. LaRouche has continued to define – even before the question of infrastructure came out – he really coined and developed this conception of a true

science of physical-economy, which is the basis of what was established and what was really at the center of the human creative mind of Alexander Hamilton's works – the definitions that were defined in Hamilton's understanding of a national banking policy and a credit policy.

But even with that, it's not as understood as what Mr. LaRouche has been able to take up, as you just said, Ben, in the

beginning. How is it that society has been able to get to a point

where we have over 7 billion people on the planet? Without the breakthroughs in technological and scientific leaps of making new

discoveries and bringing new principles into the domain of the organization of society, we would not have ever gone from a coal-burning society. We would not have ever developed the capability where right now, despite the fact that the British oligarchy and their puppets like Obama want to hold mankind back

from the development and the complete breakthroughs which are necessary in fusion technologies, in advancing mankind into taking up a new leap in fusion development; we are now on the verge of doing that, because of what has been set forth in the potential for international cooperation and relations.

So, I think we're saying we are now in an urgent mobilization to put on the table the immediate economic solutions

that the newly-elected President Donald Trump must take up. First of all, there has to be a crash educational on getting the

American people and getting the leadership of this nation – Congressional leaders and others – to understand that economics

is not what you were taught in your 101 classes in college, of macro- and micro-economics and following the charts of the Wall

Street market status of where the markets were taking you.

The

question of economics is on this question of the power of the individual human mind to make new discoveries that are going to

increase and actually develop new capabilities for replenishing,

multiplying, and creating a more fruitful society. I think that's what has been missing, now that the buzz-words that are thrown around as you said – "infrastructure" – they don't have a real human foundation to go with them. How are you going to build infrastructure if you don't have a productive labor force?

This is what Mr. LaRouche has laid out in some of the fundamentals and the foundations of his educational in economics. The power of labor and the science of physical economy start with the fact that at the core of economics is the

human mind, and are human beings. The productive capabilities of

human beings which have been destroyed. That's going to be the

challenge to President-elect Trump; and what he really has a challenge of doing right now, which is something which has not been done in a very long time. Not really since the foundation

of our nation under Alexander Hamilton. What Hamilton, what Franklin Delano Roosevelt had to create, was really a new economic system; that's what we're challenging and educating on.

This is not just about passing a piece of legislation and separating the banking system by putting forth Glass-Steagall. LaRouche has laid out the metrics to create a new economic system

that is going to be a system based on the development of the U.S.

potential for increasing our productivity and productive powers

of labor in collaboration with international relations which are absolutely fundamental right now. It's not going to happen, as has been pointed out in many cases already, without very concrete and prominent cooperation with leading nations such as Russia and China. We can come back to some of that, but I just wanted to make those points at present.

RACHEL BRINKLEY: Listening to this discussion and participating in it, it's just very fresh and optimistic compared to what you hear everywhere else in the media. I think it's just there for 2017 – we're entering a new year – to take it upon ourselves, for every person viewing this webcast to take it upon themselves to really live these ideas and grow by it. To see your life not just as trying to pay the bills and survive in a British mode of existence in our current culture; but to realize that this is the way the Universe operates. I think it's just very fresh and exciting; people should not just view it as something that they watch and support; but really figure out how you can do more yourself as a person to make this happen. It's not just going to come from Trump. We support what he's done in the positive, and he deserves all support of the population at this time; but we also have to look at this from LaRouche's work, as has been discussed. And as Helga LaRouche has really emphasized, this has to really be the year of LaRouche's ideas.

We need to recognize that we're in a cycle of history which is a larger arc of history, which is created by ideas which actually had no physical existence – had no color, had no weight – but are having an effect.

Just for the sake of this idea of the Year of LaRouche, I'll just read a short section from his paper from 2006 called "Saving the U.S. Economy". He says: "The most common failure of economists and others today is their inclination to view economic and cultural cycles incompetently from the standpoint of Cartesian or Cartesian-like mechanistic statistical projections.

That method is easily recognized as the common failure of generally-accepted economic forecasting today. However, a still

deeper problem presents itself. Actual cycles in history are never determined in the way which mechanical, statistical methods

tend to imply. Actual cycles of importance are, as I have said,

dynamical rather than mechanistic; and may be compared on that account with the notion of astronomical cycles as Johannes Kepler

first, uniquely, introduced those conceptions into modern physical science in his {Mysterium Cosmographicum} and {The New

Astronomy}. The proper term for astronomical-like cycles in history is again, Riemannian. The notion of a Riemannian rather

than a statistical conception of forecasting of economy is of crucial importance for those among us engaged in providing a genuine physical economic recovery from those quicksands of misery which the alleged reforms of the 1971 to 2006" – or you

could say now, 2016 – "interval have dumped upon especially the lower eighty percentile of our income brackets today." Then he adds: "Hey, Congress! Tell us; tell the lower eighty percentile of our citizens what have you done to the U.S. Constitutional General Welfare principle's superior role in the making of our law? Without a fair comprehension of the issues associated with that distinction, no competent legislation could be crafted for the presently onrushing crisis."

So, I think it's true; we have to look to LaRouche's history and ideas for this period. Just on that, we were in Congress this week, discussing Glass-Steagall; and the current Congress does not view Glass-Steagall as a priority. Many Congressmen are exactly what LaRouche refers to here – still thinking in statistical modes or basically looking at economy the same way a Wall Street banker does. They say they're against Wall Street, or trying to rein it in, but they're doing the exact same thing, in effect. There's no change. It is going to be up to us and the population to demand this idea of a resurgence of the U.S. Constitutional principle of the General Welfare. The only way that can be done, is with Glass-Steagall.

This system is absolutely ready to go. There are two components of that. One is the level of bankruptcy, of the derivative debt and the leverage ratio; and the second is the interconnection of the system, of U.S. banks to European banks, and different sectors of the economy all tied in together also.

Insurance with hedge funds, with banks, with commercial banks; it's all interconnected. The system can't be saved in its current form; it has to be Glass-Steagall joined with the rest of LaRouche's Four Laws. So, that's the urgent call to put this legislation on Trump's desk; it's what we have to do.

DENISTON: Absolutely. The point is, we have to make clear with people that this is what Glass-Steagall opens up. Just clean out the system; cut out the speculation; and use money and credit in the financial system for what its intended purpose is – to facilitate this kind of process. Some of the difficulty comes when people compartmentalize these laws as distinct things. But money doesn't mean anything outside of the context of the physical economy. The Four Laws are really one entity and I think making that point, if people want a recovery, if they want living wages, if they want their infrastructure rebuilt, if they want water that's not going to kill them and make them sick; you need Glass-Steagall so you have a system that can facilitate the kind of long-term investment and growth that will enable these things to happen. I think breaking this totally ridiculous idea of market economics and the way people think about these things today, shattering that with this real physical conception is critical.

Just to come back to the global picture also, the world is moving in this direction; you have a potential now. That's

what's so exciting about this period, the potential. A lot is not decided, a lot is unclear; but we have an opening that hasn't existed for – you could say the past 16 years, you could say back to Truman coming in and completely overthrowing the Franklin Roosevelt vision and orientation for the post-war world. All of that is now up in the air; and you have now the openness where serious people in power are honestly thinking, "What do we do to move mankind forward?" Instead of people like Prince Phillip, who are saying "What can I do to kill as many people today before I go out for lunch?" This is the time when you need to have this full outreach orientation and make these ideas the dominant conception in the American population today.

So, I think what's been referenced in terms of this call to action is really critical. Everyone watching this should be taking to heart the responsibility we all have right now at this current historical moment to make this a reality. This is not something that comes and goes frequently, these kinds of opportunities.

OGDEN: Yeah, and I just want to reiterate that. The responsibility lies on the citizens of the United States that decide to take that responsibility on. Nobody should be under any impression that somehow everything is just going to fall into place, or that even this administration is necessarily positive on its own merits. Everything that has been created as an opening has been forced as such by years and years of activism among people in the United States and a shifting global

dynamic;

something that the LaRouches have been right in the middle of. It's true that Trump has definitely overturned a bunch of chess

boards and has made a lot of enemies among the neo-cons and the

anti-Russia crowd and so forth. But on economics, it is our responsibility to set the agenda. It's very unclear what that policy is going to be. The only thing that is clear is that there is a core group of people among the activist-citizens in the United States who have made a decision to say, "We are going

to hold him to Glass-Steagall; and we are going to force the agenda around this policy." That's why we are highlighting this

initiative that's been taken by the group of activists out of Ohio and others who are now coming in on that.

But people do have to have a sense of a broader sweep of

history. What is it that makes a President great? In the history of the United States, especially, you can actually go back to every great President and associate with them a seriousness about moving mankind to the next level of economic achievement. What Hamilton did for the Washington administration, creating the ability to have the United States become a manufacturing country; a lot of that was done through inland navigation, canals. Water power was a major aspect of what we were able to accomplish in the first few decades of our

existence as a country. John Quincy Adams built more of those canals, but also initiated the age of the railroad in the United

States. And of course, Abraham Lincoln took that to its logical

next step through the construction of the Transcontinental Railroad in the midst of the Civil War; but he understood this was the next economic platform for the United States.

Franklin

Roosevelt – I mean, this was the age of mass power generation. At that time, it was hydroelectric power; look at the Grand Cooley Dam, look at the TVA. But also, Franklin Roosevelt understood that electrification was not just something for the urban areas; even though it was not something that you were not

going to get a monetary return from immediately, Roosevelt understood that you needed electrification for the whole country.

The Rural Electrification Administration used the power of the Federal government to extend that financing, to extend that credit, to do something that was not immediately profitable in monetary terms, but was necessary to move the country to the next

level economically. Then, of course, that was the time of the exploration of the harnessing of the power of the atom with the

Manhattan Project. Then, John F Kennedy, in his very short time

in office, became the champion of the space program, which was the next step. What is it that makes a Presidency great?

It's

moving the country and the world to that next platform in terms

of economic achievement; and that's what Lyndon LaRouche has been

defining for 30 years. The breakthrough in fusion, the breakthrough in space exploration, and technologies that we don't

even know exist yet. But forcing the mind of man to push the envelope in terms what we know and what we are able to imagine.

DENISTON: Sounds like a fun year to me.

ROGERS: Yes, and I think that what you just laid out,

Matt,

has to be seen with all of these breakthroughs and continued developments, is that the impact that it had on increasing the level of productivity not just of the United States, but of the

entire world economy. What Franklin Roosevelt did with his programs around the TVA, the rural electrification, wasn't just a

project for a certain southern part of the United States.

People

came from all over the world to be inspired and to come to understand the science and the metrics that went into this development and the understanding of the policies of Franklin Roosevelt. Today, the question still remains; what are going to

be the unique contributions of the United States working in collaboration and cooperation with other nations to increase the

productivity of the world economy? We are in a global system, where the question right now is really to find an increase in a

new paradigm which is going to effect the common aims of all mankind. The best expression of that is some of the beautiful expressions that we're getting back from the space program.

Those in cooperation with participating in the International Space Station from all over the world right now, and the continued idea is that the nature of man goes beyond any kind of

war, conflict, or borders. The identity of the increasing of the

productivity of society is really the basis for all human progress. I think that continues to be the point right now.

We

have a unique shift that's happening globally, which honestly is

freaking the oligarchy and the empire out. They don't know what

to do about the fact that they have lost all control; that's what you're dealing with right now.

As we were discussing before the show a little bit, this is not necessarily about attacks on President-elect Trump himself;

this is not Trump vs. those forces who want to go against him –

such as the intelligence community and so forth – because they don't like the way he's talking to them. It goes a little bit deeper than that, because you now have the emergence of a new system coming into being right now, of cooperation that the British Empire and financial oligarchy and Wall Street interests

have been trying to keep separated and keep tabs on for a long time. They've lost control and they've lost power. As we continue to say, with 60-plus nations joining with the New Silk

Road and the Asia Infrastructure Investment Bank, this is what we're talking about bringing the United States into; and Glass-Steagall will be the first step in bringing the United States into this global alliance and international cooperation that breaks the back of the financial oligarchy and destroys this

Wall Street control. That is what people have to look forward to

– their role in the galactic system of the Universe in creating something more profound.

OGDEN: Helga LaRouche, when we were speaking with her earlier, cited the fact that President Xi Jinping of China always

talks about this in terms of a future of shared destiny among mankind as a whole. This is the same thing that Dr. Edward Teller talked about in the 1980s, and Mr. LaRouche has cited,

as
the common aims of mankind. This is how you have to think
about
international cooperation; nations have their own self-
interests,
but it's in the interest of all mankind to achieve this future
of
shared destiny, or these common aims of mankind. That doesn't
mean that there aren't differences between nations, and that
there aren't different policies; but the higher principle
which
unites the contradictions through which you can resolve these
conflicts or contradictions among peoples is through this idea
of
a vision for the future. This has to be what defines our
relationship with China; this has to be what defines our
relationship with Russia. Some of the more sober people have
begun to realize that the only way we can defeat terrorism –
as
can be seen in Syria – is through collaboration with Russia.

But there are other positive programs that have to be
pursued; and you can see a lot of potential right underneath
the
surface. Last week we talked about how the memorial to the
Alexandrov Russian choir, many of whom died in the tragic
plane
crash on their way to Syria, the Schiller Institute went to
the
Russian consulate in New York City and sang a memorial for
these
individuals. This has become an overnight sensation on the
internet, on YouTube; this video already has over half a
million
views. This is the kind of relationship among peoples that we
have to pursue. On that subject, there will be another
memorial
by the Schiller Institute Chorus in New York City, who will be

visiting the 9/11 Teardrop Memorial in Bayonne, New Jersey; which is right across the Hudson River, looking at downtown Manhattan.

This memorial to the victims of 9/11 was contributed by the Russian people to the people of the United States. This is being highly anticipated; the press release has been circulated widely.

The Committee for East-West Accord has posted the announcement of this on their website. The very beginning of this press release is as follows, and we're going to be watching this tomorrow.

"Christmas Remembrance of the Alexandrov Ensemble of the Victims of 9/11. On Saturday, January 7, 2017 at 10AM, the Schiller Institute New York City Chorus will be singing the 'Star-Spangled Banner' and the Russian national anthem at a wreath-laying ceremony at the Teardrop 9/11 Memorial in Bayonne, New Jersey. The chorus will be joined by: the NYPD Ceremonial Unit Color Guard, as well as FDNY representatives; Ms. Terry Strada, the chairman of the 9/11 Families United for Justice Against Terror, and others will make brief remarks."

I think this is just one of many initiatives that can guide us into this New Paradigm as we begin the new year. We have to realize that a lot has changed; this is not business as usual. A lot of the ideas of what was possible and what was pragmatic under the former rules of the game, and so forth, have got to be changed. Members of Congress who might have supported Glass-Steagall in the past, but said, "Oh, there's too much opposition; the Republicans won't let it pass"; or "The Wall

Street bankers are too powerful." All of those parameters have changed now; and it's up to us to tell people, "This is a changed world; this is not business as usual. You have to renew your commitment to what you think what must be done, and you have to change your concept of what is possible."

So, I think with that said, I'll go back and cite that petition we presented earlier in the show. This is obviously the initiative over the next few days. We have 14 days until the inauguration; the countdown of this transition to a new Presidency. The only thing that is assured is what you decide to do; the mobilization that you engage in, and the responsibility that you take over the coming days, in order to set the agenda for the future of the United States.

Thank you for tuning in today. Please sign up to the LaRouche PAC email list if you haven't already. Over the next two weeks, you will receive daily emails which will be essential in terms of marching orders in this mobilization. And subscribe to the LaRouche PAC YouTube channel if you haven't already. Thank you for joining us, and thank you to Ben, Kesha, and Rachel. Happy New Year to you. Please stay tuned to larouchepac.com.

Pressemeddelelse: Nedlæggelse af krans ved 'Tåremindesmærket' for at mindes Alexandrov Ensemblet og ofrene for terrorangrebet 11. september, 2001

Hoslagt er pressemeddelelsen med annoncering af nedlæggelse af en krans ved »Tåremindesmærket« [se baggrund for mindesmærket her: <http://www.911monument.com/history.cfm>] i Bayonne, New Jersey, kommende lørdag, den 7. Januar kl. 10. (For yderligere information, ring 646-509-5451)

Christmas Remembrance of the Alexandrov Ensemble and the Victims of 9-11

On Saturday, January 7, 2017, at 10:00 a.m., the Schiller Institute NYC Chorus will be singing the *Star Spangled Banner* and the *Russian National Anthem* at a Wreath Laying Ceremony at the Tear Drop 9-11 Memorial at 51 Port Terminal Blvd in Bayonne. The chorus will be joined by the NYPD Ceremonial Unit Color Guard, as well as FDNY representatives. Ms. Terry Strada, the Chairwoman of 9-11 Families United for Justice Against Terror and others will make brief remarks.

On Christmas Day (December 25th) a plane carrying the entire Alexandrov Ensemble (Red Army Chorus), which is a beautiful gem of Russian culture and good will, crashed into the Black Sea en route to Syria where they were going to give the gift of beauty to people in a nation ravaged by war for

five long years. A beloved medical doctor, Dr. Liza Glinka, who is famous for her humanitarian work among the most desperate, was also onboard, with medical supplies for a hospital in Latakia. All 92 passengers and crew perished in the crash.

The Red Army Chorus and the NYPD

In 2011, the Quebec City International Festival of Military Bands took place on the 10th anniversary of September 11th, 2001. The Red Army Chorus had joined with the NYPD Ceremonial Unit to perform *God Bless America* but the Russian group turned it into a moving 9-11 memorial with baritone, Grigory Osipov beautifully singing the solo, and a young boy presenting the NYPD with a single white rose. Grigory Osipov was among those who perished on Christmas Day (watch performance here: <http://tinyurl.com/rachorus>).

January 7th is Christmas Day in the Eastern Orthodox Calendar, and therefore the day to remember those who would have brightened the holidays with their God-given talents, and who remembered our great loss of September 11, 2001. We remember all of them this day, and want their families and the people of Russia, who have suffered a great loss, to know that America remembers.

Call 646-509-5451 for more information.

**POLITISK ORIENTERING den 5.
januar 2017:**

Farvel til 2016, Obama og det gamle paradigme. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg:

Lyd:

Obama går ned i flammer – Vedtag Glass Steagall nu!

4. januar, 2017 – Både i USA og hele verden bliver Obama latterliggjort og fordømt for sit massemyrderi, sine krigsforbrydelser, sine løgne og sine hektiske (men mislykkede) bestræbelser på at fremkalde »fabrikeret hysteri« vendt mod Rusland. Stort set ingen, udover de løgnagtige massemedier og de mest hæmningsløse neokonservative omkring Obama og Hillary Clinton, tror et ord af det.

Tirsdag aften blev et interview med WikiLeaks' Julian Assange sendt på Fox News, hvor Assange igen fremhævede, at de omtalte e-mails fra den Demokratiske Nationalkomite og Hillary Clintons kampagneleder John Podesta ikke kom fra Rusland, som Obama og hans »efterretningsteam« har hævdet, og heller ikke fra nogen statslig aktør. Assange tilføjede, at WikiLeaks, i de ti år, det har eksisteret, aldrig har afsløret sine kilder, og heller ikke vil gøre det nu, men også, at det aldrig har taget fejl, eller blot er blevet beskyldt for at tage fejl. Som mange efterretningseksperter har vist, så findes der intet

bevis, eller blot troværdigt bevismateriale, for, at Rusland havde noget som helst at gøre med at skaffe og lække disse e-mails.

Men, sandheden bekymrer ikke den døende race af aktiver for Det britiske Imperium. CIA-chef John Brennan, der er mest kendt for sine ugentlige møder med Obama for at kortlægge ugens liste over dronedrab, optrådte tirsdag på PBS for at himle op om, at de informationer, der viser, at Rusland havde grebet ind i valget, var absolut sande, men at han endnu ikke kunne afsløre denne information. Forespurgt om CIA's »stensikre« bevis (som daværende CIA-direktør George Tenet dengang sagde) for, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, svarede Brennan, at det var noget, der fandt sted »for flere lysår siden«, og at CIA nu kun fortæller sandheden.

I Tyrkiet udstedte den tyrkiske premierminister Yilderim en erklæring, der sagde, at, selv om Obama hævder, at han bekæmper terrorisme, så har han i realiteten »sendt våben til terroristorganisationer ... Det er kun Tyrkiet, der bekæmper Daesh (ISIS).

USA og andre gør ingenting ... Det, vi forventer af den nye administration, er, at den sætter en stopper for denne skændsel.« Tyrkiske ledere stiller alvorlige spørgsmålstegn ved, at USA's luftvåben fortsat skal have lov at bruge Incirlik Flyvebasen, eftersom de nægter at hjælpe tyrkiske og russiske styrker med at bekæmpe Daesch (ISIS) i Syrien.

Men, at sprænge Obamas krigsplaner vil i det lange løb ikke betyde stort, hvis disintegrationen af hele det vestlige finanssystem ikke standses og vendes omkring, hvilket kun er muligt gennem den omgående genindførelse af Glass-Steagall. Den nye Kongres åbnede i denne uge, med flere ledende Demokrater, der udtrykte, at de har i sinde at arbejde sammen med Trump omkring spørgsmål af gensidig interesse, og de nævnte især store investeringer i infrastruktur og en revision

af den katastrofale frihandelsaftale NAFTA. Dette er nyttige og vigtige forholdsregler, men uden Glass-Steagall, der lukker de ulovlige spillebuler, centreret omkring Wall Street, vil intet andet kunne lade sig gøre i takt med, at den fremstormende implosion af det transatlantiske finansimperium vil feje alle andre bestræbelser på at genrejse økonomien væk. Kun gennem Glass-Steagall kan vi sætte scenen for et kreditsystem i Hamiltons tradition, og som kan dirigere kredit til genopbygning og til fremskridt i forskning på videnskabens fremskudte grænser.

Aktivister fra LaRouchePAC var tirsdag til stede på Capitol Hill, hvor de mødtes med mange nye og tilbagevendende senatorer og medlemmer af Repræsentanternes Hus. De fik at vide, at Glass/Steagall-lovforslagene fra sidste Kongresforsamling vil blive genintroduceret i den nye Kongres inden for få dage.

Men Demokraterne har hidtil forsømt at gribe til handlinger, der ville få Trump til at gøre det, han sagde, han ville gøre, under valgkampagnen – nemlig at støtte Glass-Steagall. Ved omgående at gennemtvinge spørgsmålet – før vi rammes af et nyt finanssammenbrud – kan, og må, et tværpolitisk flertal genoprette fornuft i nationen og genoplive regering af folket, ved folket og for folket – og ikke af Wall Street, ved Wall Street og for Wall Street. Det var netop en sådan erkendelse af denne degradering af nationens borgere på vegne af Wall Street, der forårsagede det solide nederlag for Obama/Hillary-kampagnen i 2016.

En koalition af Demokrater fra det nordøstlige Ohio, der har afholdt møder med repræsentanter for LaRouchePAC, har udstedt en stærk erklæring til nyvalgte præsident Trump om at inkludere et krav om Glass-Steagall i sin Tale til Nationen.

Onsdag, den 11. januar, bliver en LaRouchePAC »Aktionsdag« på Capitol Hill for at levere det nødvendige »opløftende« spark bagi til de tøvende og/eller feje kongresmedlemmer om at

handle nu.

USA's nye Kongres åbner i dag, med et land, der forfølges af sandheden

Leder fra LaRouchePAC, 3. januar, 2017 – USA's 115. Kongres tages i dag i ed i en tid, hvor den sandhed bliver mere og mere åbenlys for ethvert blot nogenlunde menneskeligt væsen, at der må komme et skifte i USA's politik, bort fra økonomisk kollaps, krig og løgne. Hold af LaRouchePAC-aktivister var på stedet for at modtage kongresmedlemmerne med detaljerne for denne bydende nødvendige proces i form af en handleplan – genindfør Glass/Steagall-loven og sæt USA på en kurs for produktivitet gennem et nyt kreditsystem, og forny det forpligtende engagement over for videnskab og økonomisk udvikling.

Ydermere er sandhedens lys i færd med at brænde huller i Obama-administrationens aktuelle, store favoritløgn, nemlig, at det dæmoniske Rusland er i færd med at 'hacke' Amerika i stumper og stykker. For det første måtte *Washington Post* i dag bide i det sure æble og trække sin påstand tilbage, som avisen fremkom med i sidste uge, om, at Rusland havde hacket et elektricitetsselskab i New England, med mulige blackouts til følge. *WP's* forsideartikel i dag lyder, »El-selskab i Vermont har tilsyneladende ikke været udsat for russisk hacking«. *WP* havde urigtigt rapporteret, at selve værket var blevet hacket; at den skadelige software (malware) kunne forbindes til Rusland; og at der var fare for et blackout på værket – Burlington Electric. Intet af dette var sandt.

Man bør huske på, at dette er den samme *Washington Post*, der, sammen med *New York Times*, oprindeligt fremkom med den påstand, at Rusland hackede den Demokratiske Nationalkomites computere og opsnappede e-mails fra John Podesta, Hillary Clintons kampagneleder, og med disse e-mails, der senere blev offentliggjort af WikiLeaks og således på ulovlig vis greb ind i valgresultatet (til Trumps fordel).

I denne sammenhæng udtalte WikiLeaks' grundlægger og redaktør, Julian Assange, sig offentligt imod denne påstand og sagde, at han er 1000 % sikker på, at Rusland ikke leverede hackede e-mails til WikiLeaks. »Vi kan sige, og har sagt, gentagne gange i løbet af de seneste to måneder, at vores kilde ikke er den russiske regering, og ikke er et nationalt parti.« Dette, og mere, sagde Assange i et eksklusivt interview i sidste uge med Sean Hannity fra Fox News, der vil blive udsendt i sin fulde udstrækning (første del) kl. 22 den 3. januar. Dette er første gang nogensinde, at Assange giver et interview til en Tv-kanal, og hans foreløbige kommentarer får allerede stor opmærksomhed internationalt og skaber ravage for Obama-flokken, inklusive for det Republikanske Partis russofober.

Disse afsløringer understreger den pointe, Lyndon LaRouche for nylig kom med, om Obama-præsidentskabets sidste dage: »Husk, hvem, der står bag Obama.« Han refererer til det døende, britiske City of London/Wall Street slæng. Men, tilføjer han, i takt med, at deres system udånder – og så længe der ikke gennemtvinges et skift i politikken for at udslukke det – så er de farlige og i stand til at udføre grusomheder.

I Sydvestasien skal man se hen til dette netværk i forbindelse med de ansvarlige for massenedskydningen i Istanbul nytårsaften. De tyrkiske myndigheders og samarbejdende, asiatiske regeringers efterforskning er stadig i gang og holdes hemmelig, men LaRouche bemærkede: Led efter de britisk-tjetjenske netværks hånd i denne grusomme handling. Ud over visse empiriske 'signatur-fakta', der er knyttet til hændelsen, er der den grelle realitet med en sådan handlings

onde formål – at forsøge at sabotere det igangværende tyrkisk-russisk-iranske samarbejde om en syrisk våbenhvile, forhandlinger i Kasakhstan i næste uge og en politisk løsning. Den tyrkiske vicepremierminister, Numann Kurtulmus, bekræftede imidlertid i dag, at Tyrkiets forpligtelse forbliver resolut.

Samme dag som massenedskydningsforbrydelsen fandt sted i Sydvestasien – hjemstedet for Det gamle, britiske Imperiums »Store Spil«, med alle dets årtier med blodsudgydelser – holdt den kinesiske præsident Xi Jinping i Østasien sin årlige nytårstale, hvor han specifikt udtalte den sandhed, at menneskeheden kan handle på en måde, hvor der er fred i verden. Efter en gennemgang af Kinas præstationer i 2016, især inden for rumforskning, Bælt-og-Vej og præstationen med at løfte 10 millioner borgere ud af fattigdom, sluttede Xi:

»Det kinesiske folk har altid troet på, at verden er et fællesskab. Vi kinesere aspirerer ikke kun til et godt liv for os selv, men vi håber også, at mennesker i andre dele af verden har et anstændigt liv. I øjeblikket plages mennesker i visse lande og områder stadig af krige og uroligheder; mange lider under sygdomme og katastrofer. Vi håber inderligt, at det internationale samfund vil gøre en fælles indsats, arbejde i den overbevisning, at menneskeheden har en fælles skæbne som et fællesskab og bygge vores planet op til at være et mere fredeligt og fremgangsrigt sted at leve.«

Foto: LaRouchePAC-aktivister foran Capitol uddeler materiale under banner for 'Genindfør Glass-Steagall'. Foto fra 2014.

RADIO SCHILLER den 3. januar

2017:

Året 2017: Hvor vi konsoliderer verdens nye Silkevejsparadigme

Med formand Tom Gillesberg

Trump stiller atter spørgsmålstegn ved hacking; Ønsker 'gode relationer' med Rusland og Kina

2. jan., 2017 – I en impromptu pressekonference før deltagelse i en nytårsfest i nærheden af sit hjem i Florida stillede nyvalgte præsident Donald Trump endnu engang et stort spørgsmålstegn ved den fratrædende administrations version af begivenhederne omkring den russiske »hacking« af de nylige valg og sammenlignede beskyldningerne med Bush' fabrikerede anklager om masseødelæggelsesvåben, før invasionen af Irak.

»Jeg vil gerne have, at de er helt sikre«, sagde Trump, »for det er en temmelig alvorlig anklage, og jeg ønsker, at de skal være sikre i deres sag. Hvis man ser på masseødelæggelsesvåbnene, så var det en katastrofe, og de tog fejl. Derfor vil jeg have, at de er helt sikre. Og jeg ved en

del om hacking. Hacking er meget vanskeligt at bevise. Så det kunne altså være nogle andre.«

Trump hævdede også at »vide ting, andre mennesker ikke ved« mht. spørgsmålet og tilføjede, »så de kan altså ikke være sikre på denne situation«. Da han blev yderligere presset af reporteren om hans hemmelige viden, sagde Trump blot, »Det finder I ud af tirsdag eller onsdag«.

Idet han derudover afviste reporterens nysgerrighed omkring spørgsmål om den potentielle politik til efter den 20. januar, så udtalte Trump dog sine »nytårstanker« og sagde: »Det vil forhåbentlig udvikle sig godt. Vi vil forhåbentlig få gode relationer med mange lande ... og det inkluderer Rusland, og det inkluderer Kina.« Sluttelig sagde han, »Tiden er inde til, at vi går videre til større og bedre ting«.

Obama skal gå nu; han er lige så bitter en fiasko som Herbert Hoover

Leder fra LaRouchePAC, 2. januar, 2017 – Da præsident Herbert Hoover havde tabt valget til Franklin D. Roosevelt i 1932, brugte han hele overgangsperioden til at forsøge at tvinge FDR til offentligt at støtte hans, Hoovers, mislykkede politik; og da FDR ikke ville det, tog en rasende Hoover til indsættelsesceremonien, hvor han nægtede at tale, eller bare se på den nyvalgte præsident. Hoover bar på et bittert nag imod FDR's nye paradigme – New Deal – frem til 1950'erne, hvor han spillede en rolle i fremvæksten af »McCarthy-giften«.

Alle Barack Obamas handlinger udgør nu et forsøg på at tvinge

nyvalgte præsident Trump til at følge hans, Obamas, mislykkede politik; og til at angribe og bagvaske Rusland og dets præsident Putin.

Obama har i enhver forstand svigtet nationen – dens arbejdsstyrke, beskæftigelse, produktivitet, husstandsindkomst, narkoafhængighed, hjemløshed, stigende dødsrate og faldende gennemsnitslevealder, katastrofale krige. Han tyer nu til angivelige »uigenkaldelige eksekutive ordrer« og til deciderede misinformationskampagner fra regeringen, for at forsøge at tvinge Trump ind i – mindst – en ny kold krig. Dette kommer fra en præsident, der ikke kunne klare præsident Putin, og heller ikke Kinas præsident Xi Jinping.

Trump vil stadig ikke gå med, som hans bemærkninger i Florida nytårsaften indikerer. Men, hvilken politik, han vil føre, er stadig ikke klart.

Det, som er klart, er det nye paradigme med økonomisk og videnskabeligt fremskridt, og med potentialet for fred, der er blevet skabt i løbet af 2016 af Xis Kina, Putins Rusland og deres allierede blandt eurasiske og afrikanske nationer, og med Lyndon og Helga LaRouche, der fortsat spiller en katalyserende rolle. Og lige så klar er »sangens kraft« i dette nye paradigme, der må have det bedste af alle nationers kulturhistorie, deres »klassik«, som kan gives til de andre. Dette demonstreredes af den over Internettet, især af russiske speakere, med lynets hast spredte kondolencehilsen fra Helga LaRouche i anledning af tabet af Alexandrov Ensemble i et flystyrt. (Det er overflødigt at nævne, at Barack Obama ikke kommenterede den tragiske død af hvert eneste medlem af Ruslands nationale kor.)

Det nye paradigme dikterer også ganske klart, hvad Trump og den tiltrædende Kongres omgående må gøre: Genindfør Glass/Steagall-loven og skab en statslig kreditinstitution til at hælde investeringer ind i rumforskning, gennembrud i kernefusion og ny infrastruktur med høj produktivitet.

Vi hører, at Obama har til hensigt at »sige farvel og takke nationen« den 10. januar i en tale i Chicago. Han bør holde den tale en uge før, og gå.

Kondolencehilsen til Alexandrov Ensemblet og det russiske folk

Video: Medlemmer af New York City Schiller Institut borgerkor synger den russiske nationalsang uden for det Russiske Konsulat i New York fredag, til ære for ofrene for flystyrtet, mange af dem medlemmer af Alexandrov Ensemblet.

✘ *Leder fra LaRouchePAC, 31. december, 2016* – På vegne af det Internationale Schiller Institut ønsker jeg at overbringe vores dybeste kondolence i anledning af det tragiske tab af 92 menneskeliv, der døde i flystyrtet på vej til Syrien. Denne ulykke er så meget desto mere årsag til sorg, fordi musikken og den patriotiske ånd hos Alexandrov Ensemblets medlemmer ville have overbragt et budskab om håb til det syriske folk. Dette er en befolkning, der i fem år har været ofre for den kriminelle politik for regimeskifte og behandlet som bondebrikker i et geopolitisk skakspil, i en total overtrædelse af deres suverænitet.

Alexandrov Ensemblet har været et udtryk for de højeste, moralske værdier i Rusland og, som klassisk korsang generelt, taler til tilhørernes sjæl og skabende potentiale. Det er

derfor ekstremt vigtigt, at den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu meddelte, at han nu indleder prøver for at udvælge de bedste talenter til fuldt ud at genrejse Alexandrov-koret.

At optræne sangstemmen er vigtigt for alle, eftersom en velplaceret stemme kan udtrykke komponistens kreative hensigt og tale direkte til den samme egenskab hos tilhørerne. Det repræsenterer derfor et uerstatteligt element i den harmoniske udvikling af karakteren. Lad mig derfor dele den idé med Dem, at man, ud over at genopbygge Alexandrov Ensemblet, opretter tusinder af Alexandrov-kor i skoler over hele Rusland for at ære Ruslands heroiske bidrag i befrielsen af Syrien og samtidig udbreder den opløftende virkning af at synge i kor til den unge generation.

Et nyt paradigme er i færd med at blive til, som det eksemplificeres af integrationen af den Eurasiske Union og det Nye Silkevejsinitiativ, og som etablerer en helt ny relation mellem nationerne. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner fra hver kultur for, at dette nye paradigme kan vokse til at blive en ny æra for civilisationen – kendskabet til det bedste fra en anden kultur vil føre til en kærlighed til denne kultur, og vil derfor erstatte fremmedfjendskhed og had med mere ædle følelser. I denne nye æra vil geopolitik blive overvundet for altid, og loyaliteten over for menneskehedens fælles mål vil etablere et højere niveau af fornuft. Det er grund til trøst for os alle, at flystyrtets tragiske dødsofre bidrager med deres udødelighed til opbygningen af denne bedre verden.

Helga Zepp-LaRouche,

Præsident, Det Internationale Schiller Institut.

[Dette budskab blev modtaget på det Russiske Konsulat i New York om eftermiddagen, den 30. december, og efter anmodning ligeledes sendt til TASS.]

(2. januar 2017 – 440.000 mennesker har set videoen indtil nu!)

Foto: Alexandrov-koret og Yosif Kobzon synger i Warszawa, oktober, 2009.

Obama pålægger Rusland nye sanktioner, i en ødelæggelsesoperation i ellevte time

29. dec., 2016 – Her til aften meddelte præsident Obama, at USA ville udvise 35 russiske »efterretningsagenter« (diplomatisk personale), lukke to russiske områder i USA og pålægge økonomiske sanktioner, diplomatisk censur og offentlig »udhængning ved navn« som gengældelse for angivelig russisk hacking for at influere på det amerikanske valg. Iflg. rapporter fra nyhedstjenester inkluderer sanktionerne en udvidelse af en eksekutiv ordre fra 2015, der giver Obama mulighed for at straffe dem, der er indblandet i cyberangreb imod USA. Finansministeriet vil få mulighed for at indefryse aktiver, tilhørende dem, der digitalt beskadigede afgørende amerikansk infrastruktur. FBI og Homeland Security udgav torsdag også en rapport, der angiveligt skulle forklare, hvordan de russiske hackerangreb fandt sted.

Svaret kom omgående. Moskva overvejer nu forholdsregler til gengældelse mod USA, sagde præsident Vladimir Putins talsmand, Dmitry Peskov. Han sagde, at de nye sanktioner er et eksempel på præsident Obamas »uforudsigelige« og »aggressive udenrigspolitik«, rapporterede Associated Press. Han beskrev

ligeledes de nye forholdsregler som værende rettet mod at forsøge at »levere et slag mod nyvalgte præsident Donald Trumps udenrigspolitiske planer«. »Sådanne skridt fra en amerikansk administrations side, som kun har tre uger tilbage at arbejde i, har to formål: at yderligere beskadige russisk-amerikanske relationer, der i forvejen befinder sig på lavpunktet, samt selvfølgelig at levere et slag mod den tiltrædende præsidents udenrigspolitiske planer.«

»Vi har intet andet valg end at holde os til princippet om gensidighed«, sagde Peskov. Vladimir Dzhabarov, viceformand for den russiske Dumas udenrigspolitiske udvalg, sagde til det russiske nyhedsbureau TASS, at der vil blive taget »gensidige skridt« og tilføjede, »Den amerikanske ambassade i Moskva og, sandsynligvis, konsulaterne, vil også blive skåret ned.«

Konstantin Kosachev, formand for det russiske parlaments overhus' komite for udenrigsanliggender, blev citeret af RIA nyhedsagenturet for at sige, at Washingtons beslutning torsdag om at udvise 35 russiske diplomater repræsenterede »de sidste krampetrækninger hos dem, der er politisk døde«.

Hvordan skaber man en renæssance?

Leder fra LaRouchePAC, 29. december, 2016 – Diskussionen mellem Lyndon og Helga LaRouche og Videnskabsteamet og Komiteen for Strategi tirsdag, 27. december, eksemplificerede processen, der karakteriserer en renæssance – og en nutidig, økonomisk genrejsning for USA. I denne dramatiske dialog kom den ene taler efter den anden frem med nye og varierende ideer – alle forskellige, men alle sammen fremprovokeret af en

fælles, udtalt hensigt, og alle tenderende imod et implicit, fælles mål samtidig med at nære hinanden, som gnister af samme bål. Man bliver mindet om Platons beskrivelse af sin dialogmetode i skriftet »Syv breve«.

De var ligesom små strømme, der samledes i åer og sluttelig i store floder, altid ført frem af en usynlig, uhåndgribelig kraft. Hvilken kraft? Den største af alle kræfter: det selvopretholdende bekræftende, menneskehedens fælles mål. Hvordan går det til, at noget, som man på ét tidspunkt ikke engang troede eksisterede, senere kan blive formålet med ens liv? Kan blive den mission, hvis betydning langt opvejer ens eget liv?

En generel modsætning i hele diskussionen, og som er særlig skarp i nutidens USA, var modsætningen mellem »kultur« versus »produktivitet«, som fejlagtigt opfattes som indbyrdes afvigende fra hinanden. Denne falske todeling går tilbage til Hegels løgnagtige skelnen mellem »Geisteswissenschaft« (humaniora) i modsætning til »Naturwissenschaft« (naturvidenskab) i det 19. århundrede. Det blev forværret af Bertrand Russells afskalning af videnskab, imod Einstein, med begyndelse i 1900. Franklin Roosevelt arbejdede med held på at overvinde det, indtil han i realiteten blev fjernet fra embedet af FBI, mens han endnu levede. Dernæst, efter Anden Verdenskrig, blev det yderligere opflammet af giften, der blev pumpet ud af Det britiske Imperiums Kongressen for kulturel frihed.

Kongressen for kulturel frihed i sit fulde omfang slog aldrig an i Sovjetunionen, selv om der var mange andre, alvorlige problemer; det er grunden til, at Friedrich Schiller synes mere respekteret i den sovjetiske satellitstat Østtyskland end i Vesttyskland. I sovjetisk tankegang var der altid overensstemmelse mellem produktivitet og det kulturelle niveau. Se den sovjetiske film fra 1972, »At tæmme ilden«, et stærkt fikcionaliseret portræt af rumfartshelten S.P. Koroljov. Instruktøren Daniil Khrabrovitskij blev af censuren

tvunget til at ændre næsten alle fakta og navne, men han lagde så meget desto mere vægt på visse grundlæggende sandheder. Allerede næsten i begyndelsen af filmen forsøger den russiske, videnskabelige rumfartspioner Konstantin Tsiolkovskij lidenskabeligt at forklare den unge Koroljov, hvordan og hvorfor hele landets »kulturelle niveau« må bevæges langt, langt fremad, hvis landets fabrikker skal kunne producere kosmiske raketter, kunstige satellitter (»sputniks«) og rumfartøjer.

Det meste af det, præsident Putin gør, reflekterer hans højere standpunkt om denne kamp for at opgradere russisk kultur, som det for eksempel reflekteres i hans konference ved årets afslutning.

Inden for rammerne af det nye, internationale paradigme, skabt af Vladimir Putin og det kinesiske lederskab, og efter dumpningen af Bush-Obama-diktaturet, er en renæssance og en økonomisk genrejsning i USA – én og samme sag, set fra to forskellige synsvinkler – nu umiddelbart på dagsordenen, hvis vi handler for at frembringe dem.

Foto: Prima ballerina ved Bolsjoj-balletten i Moskva Maria Alexandrova varmer op i det historiske teater før en forestilling. Foto fra 2013.

**Putin har transformeret både
Sydvestasien
og Østasien hen imod**

udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspærringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det amerikanske valg. Hele Mellemøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre stærkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op allevegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sappører, der rydder miner fra det befriede Aleppo, annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske mellemsteksperit Karin Kneissl kom i dag med den indsigtfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den

Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«. Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivet amerikansk industri i stor stil bidrage til disse globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye, storstilede projekter inden for vand, transport, et genoplivet rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævde af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret kreditudstedelse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vore borgeres kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Afrika har presserende behov for, at Amerika atter bliver stort

Et nytårsbudskab til nyvalgte præsident Trump og det amerikanske folk.

Af R.P. Tsokolibane, LaRouche-bevægelsen, Sydafrika.

23. dec., 2016 – Mit navn er Phillip Tsokolibane, talsmand for LaRouche-bevægelsen her i Sydafrika. Med min hilsen til Dem, nyvalgte præsident Donald J. Trump, og til det amerikanske folk, mener jeg at give udtryk for mine sydafrikanske medborgeres, og alle afrikaneres, håb for Deres succes.

Hr. Trump: De indtager embedet på en international bølge af folkelig modstand mod, og afvisning af, den magtfulde elite, der har kontrolleret det kollapsende, transatlantiske finansimperium og dets mislykkede politik, som har efterladt det meste af verden, inklusive store dele af Deres egen nation, i økonomisk ruin. Præsident Barack Obamas to embedsperioders vildledning har bragt Amerika ud på randen af militær konfrontation og mulig atomkrig med Rusland og Kina, hvilket ingen mentalt rask person ønsker. Obama har lanceret krige for regimeskift og støttet og bevæbnet terrorister og således myrdet befolkninger i en grad, der svarer til folkemord, over hele planeten. Jeg kan fortælle Dem ligeud, at USA under Barack Obama, hans klon (og Deres besejrede modstander) Hillary Clinton, samt Bush-klanen, hvis politik Obama kopierer, spottes i hele verden og her i Afrika for denne politik, og han støttes kun af det døende, angloamerikanske imperiums lakajer.

Men, med udgangspunkt i Øst, og under direktion af præsidenterne Putin i Rusland og Xi i Kina, kommer der betydningsfulde initiativer, der, hvis de bliver forstået korrekt, og De selv og det amerikanske folk tilslutter sig dem, kan omstøde forbandelsen med en Obama, som i realiteten ikke er andet end en marionet for det onde britiske monarki og dets oligarkiske følge. Vi har nu, i bogstavelig forstand, mulighed for at opbygge en ny fremtid for menneskeheden – en fremtid, der hurtigt kan føre til en ny æra med samarbejde mellem nationer – og som således gør en ende på geopolitik og en konkurrence, der sætter folk og nationer op imod hinanden, til fordel for de degenererede monetarister og deres pengeimperium. Vi må gøre hele menneskeheden rig i en fremtid

med kreative opdagelser, med gennembrud inden for videnskab, der vil være drivkraft for civilisationen som helhed hen imod kæmpe spring for fremskridt.

En sådan verden kunne indtil for nylig kun store mænd drømme om, såsom jeres egen Martin Luther King, Jr., og vores fader, Nelson Mandela, men som Wall Street og City of London konspirerede om at knuse.

Skabelsen af BRIKS-alliancen, af hvilken mit land er det stolte medlem, med dets forpligtende engagement til at udstede massive mængder kredit til det, der kaldes storstilet 'infrastruktur-udvikling', som i Kinas 'Bæltet-og-Vejen', er podedkrytallen til et nyt, globalt system, et system, der gør en ende på den påtvungne underudvikling i Afrika og andetsteds. Denne politik er helt igennem amerikansk i sin oprindelse og er baseret på Det Amerikanske System for Fysisk Økonomi, som blev udarbejdet af jeres første finansminister, den store Alexander Hamilton (se hans Fire Rapporter til Kongressen)[1]; han forstod, at al værdi skabes gennem den uophørlige forbedring af den produktive, menneskelige arbejdskraft. Det er den førende, moderne fortaler for Hamiltons system, verdens førende fortaler for fysisk økonomi, statsmanden Lyndon LaRouches udtrykkelige politik.

Lyndon LaRouches moderne 'opdatering' af Hamilton, som fremlægges i hans 'Fire Love', afviser det monetaristiske systems behandling af mennesker som dyr, som en hjord, der skal udtyndes af en selvudnævnt elite, og gør i stedet den uophørlige realisering af menneskets skabende potentiale til universets fremmeste kraft for forandring til det gode. Regering – alle regeringer – må handle ud fra det princip, som er omdrejningspunktet i jeres egen Forfatning: at al politik må tjene det almene vel, nu, ved at handle nu for at forbedre de fremtidige vilkår for alle mennesker, og ikke blot for en dekadent, oligarkisk elite.

Det, som kineserne og russerne i realiteten foreslår, er en

politik for gensidig fordel og forbedring, der tjener princippet om det almene vel, hvis moderne forsvar kan spores direkte til det arbejde, som hr. LaRouche og hans hustru, 'Silkevejsladyen', Helga Zepp-LaRouche, har udrettet i løbet af de sidste 50 år. Som jeg sagde, så er dette i realiteten en 'amerikansk' politik i traditionen efter Hamilton, Henry Carey, Abraham Lincoln og, i sidste århundrede, Franklin Roosevelt og John Kennedy.

Det er i sandhed ikke blot i Amerikas virkelige interesse, men også dets historiske mission, som er testamenteret os af Hamilton og jeres grundlæggende fædre, for at lede den globale revolution imod britisk monetarisme og dets kvægrøgterpolitik, hvilken sidstnævnte politik uvægerligt fører til befolkningsmæssig kollaps, fordi en sådan anti-human økonomi aldrig vil kunne støtte og opretholde selv det nuværende befolkningsniveau, især under et finanskollaps' betingelser. I dag konfronteres Afrika, med mindre en sådan politik omstødes, med et overlagt og forudsigeligt folkemord på en skala, der ville gøre den britisk-skabte, unaturlige skabning, Adolf Hitler, grøn af misundelse. Vi i Afrika anser de nye initiativer, der kommer fra BRIKS-medlemmerne Rusland og Afrika, for anvendelse af kernekraft og anden infrastruktur, som værende ikke blot ønskværdige, men afgørende for vores overlevelse.

Men hvis vi skal finde vej til en fremtid med fred og fremgang, må vi henvende os til Dem, hr. Trump, og til Deres store, amerikanske republik, og kræve, at I også er med til at løfte os bort fra afgrunden, der vinker forude. Vi afrikanere trygler ikke. Vi beder ganske enkelt om, at I atter påtager jer den storhedens kappe, som jeres nation skabtes til at bære, i en revolution mod trældom for britisk imperialisme. Lad Amerika, sammen med verdens andre store, kontinentale magter, Rusland og Kina, slutte sig til at sætte menneskets kreative udvikling i centrum for en ny æra med fred og udvikling, og vi vil få begge dele.

I 1980'erne, da Lyndon LaRouche stillede op til præsident for jeres nation, fremlagde han et budskab over tv, der beskrev en fremtidig koloni for jordboere på Mars, anført af en kvindelig, amerikansk forsker. Dette udtryk for en mission for menneskeheden blev knust af de successive Bush-regeringer og deres klon, Obama-regeringen, som har ødelagt jeres bemandede rumprogram. Men tiden er inde til atter at drømme store drømme og til at anbringe mennesket uden for og væk fra denne lille planet og ind i universet, i søgen efter nye opdagelser og ny viden. Det er mit håb, at, med hjælp fra det amerikanske folk, kan denne 'kvinde på Mars' blive afrikaner!

Idet vi rækker hånden frem til venskab, forstår vi afrikanere – især på denne tid af året, hvor vi reflekterer over vores menneskelighed og menneskets grundlæggende godhed – at jeres hjælp til os, og til andre i verden, der har hjælp behov, også vil hjælpe jeres egen nation, ikke alene i et partnerskab for økonomisk udvikling, men på et spirituelt plan, idet vi alle bliver bedre mennesker. Det er således i ånden af denne universelle tid, at vi søger 'fred på Jord, og i menneskene velbehag', i hele verden.

Jeg sender således mine hilsner til det amerikanske folk og minder dem om, at verden har brug for, at I bliver det store folk, som Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt og Kennedy opfordrede jer til at være. Og jeg rækker hånden frem til Dem, nyvalgte præsident Trump, i venskab fra Afrika, og ønsker Dem succes med deres ofte erklærede mål, atter at gøre Amerika til den store nation, som var meningen med den, og som den må blive igen.

Ramasimong Phillip Tsokolibane, 23. december, 2016.

Foto: Fra BRIKS-topmødet i Brasilien, 2014: Statslederne Vladimir Putin, Rusland; Narendra Modi, Indien; Dilma Rousseff, Brasilien; Xi Jinping, Kina; Jacob Zuma, Sydafrika. Dilma Rousseff blev afsat ved et politisk kup i 2016; alle de øvrige er fortsat deres nationers ledere.

[1] Se hovedartiklen: 'Nyt kreditsystem', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=15409>

Den presserende opgave for det nye år: Sæt dagsordenen for USA

Leder fra LaRouchePAC, 27. december, 2016 – I denne uge udgav Kina sin rapport, »Kinas aktiviteter i rummet i 2016«, med en gennemgang af rumprogrammets præstationer igennem de seneste år, og med en fremlæggelse af planer for den kommende periode, med det formål, lyder rapporten, at tjene »menneskehedens utrættelige forfølgelse af en fredelig udforskning og anvendelse af det ydre rum. Kina står ved en ny, historisk startlinje og er fast besluttet på at fremskynde udviklingen af sin industri og aktivt udøve international udveksling og internationalt samarbejde omkring rummet således, at resultater fra aktiviteter i rummet vil tjene og forbedre menneskehedens trivsel i bredere omfang ... «

I skarp modsætning hertil befinder USA og det transatlantiske område sig i et økonomisk sammenbrud, der udgør en stor fare for hele menneskeheden, og de fortsætter desuden med at forfølge den selv samme politik, der var årsag til dette sammenbrud.

Nærmere bestemt, så finder der i øjeblikket et opgør sted mellem Den europæiske Centralbank (ECB) og Italien over Banca Monte dei Paschi di Siena (MPS), som truer med at bryde ud i kaos. I denne uge kom det frem, at ECB har beordret MPS til at

fremskaffe – genkapitalisere – 8,8 mia. euro, og ikke de tidligere 5 mia., som den italienske regering har arbejdet på at fremskaffe. Befolkningen er rasende.

Den eneste fornuftige respons til alt dette er at dumpe det døde system ved at indlede en Glass-Steagall reorganisering og etablere et ordentligt banksystem. Udsted kreditter til prioriterede, produktive aktiviteter og promover den økonomiske virkning, med videnskab som drivkraft, af at fremme arbejde omkring rummet og omkring gennembrud inden for fusion. Dette fremlægges i Lyndon LaRouches forslag fra 2014 med de »Fire Love«, som vi vil præsentere i den kommende, nye brochure fra LaRouchePAC til masseomdeling – en opdateret version af brochuren »USA går med i den Nye Silkevej; en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance« (2015).

Dette program må sættes øverst på dagsordenen i USA, og ligeledes i Europa og andre steder, og det må ske omgående. Det er desuden ligeledes presserende nødvendigt at formidle videnskaben bag de 'Fire Love'. Se tilbage og studer LaRouches gennembrud inden for metodologi i årtiernes løb. For eksempel, hans koncept med potentiel relativ befolkningstæthed; hans koncept med energigennemstrømningstæthed; hans koncept med den 'produktive platform' – og ikke blot infrastruktur.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at det, man ser i den netop publicerede kinesiske rapport om rum-infrastruktur, faktisk er, at man har taget halvdelen af Lyndon LaRouches forslag for en økonomisk platform og projiceret det ud i rummet. Det er meget rigt og håbefuldt.

Den 3. januar vil den nye, 115. Kongres træde sammen i Washington, D.C. De skal mærke presset for at handle. Den 6. januar vil alle kongresmedlemmer være til stede for at gennemføre protokollen med at optælle valgmandskollegiets stemmer og officielt erklære valget af Donald Trump, hvis kampagne red ind på en bølge af befolkningens afsky for den nuværende politik med økonomisk destruktion og krig. Vi må nu

sætte dagsordenen for, hvad der må gøres for at gøre en ende på denne befolknings trængsler, fortvivlelse og vrede.

Lyndon LaRouche talte om denne bydende og presserende nødvendighed: »Læg pres på kongresmedlemmerne for at få tingene til at ske.« Han sagde, »Vi må opbygge mennesker, der blev ødelagt af det, som Bush-familien og Obama gjorde. Det er spørgsmålet.« Han talte om Franklin D. Roosevelt og sagde, »Se på, hvordan FDR var foregangsmand for nye fordele for USA's befolkning« og bemærkede, at FDR og hans politik dernæst blev knust. Men, »vi har en latent mulighed. Vi kan få det tilbage«. Ideen er, at »vi må genopdrage. Brug redskaber til at gøre folk kreative ... Se, hvad FDR opnåede. Det må gøres klart.«

**Putin: Nutidens amerikanske
Demokrater får Roosevelt til
at vende sig i sin grav;
Hilser konstruktive
relationer med ny
administration og nye
Demokrater velkommen**

23. dec., 2016 – I dag benyttede Vladimir Putin en udveksling med journalist Jevgenij Primakov, barnebarn af den store premierminister Primakov, som anledning til at formidle et budskab til amerikanske borgere og ledere om, at konstruktive relationer mellem USA og Rusland kan og må genopbygges, som

mange amerikanere også ønsker. Hans budskab kom inden for rammerne af en bidende fremstilling af det Demokratiske Obama/Hillary-partis dårlige tabere, der søger at splitte USA, og som giver Rusland skylden for deres fiasko. Som modstykke fremhævede den russiske præsident sådanne »fremragende Demokrater i amerikansk historie« som Franklin Roosevelt, der forenede sit land i de vanskeligste af tider.

Putins bemærkning om, at FDR »ville vende sig i sin grav« over nutidens Demokrater skabte omgående overskrifter, selv i amerikanske medier.

Primakovs livlige spørgsmål kom under Putins årlige maraton-pressekonference ved årets afslutning, der også blev udsendt med engelsk oversættelse. Primakov bad Putin om at kommentere, hvilket nyt, globalt landskab, der kunne vokse frem af denne periode med fundamentale forandringer, hvor folk stemmer »imod gamle, politiske koncepter og gamle eliter ... som folk er dødtrætte af«, med henvisning til Brexit og Trumps valgsejr. Primakov spurgte Putin om Barack Obamas bemærkning under dennes sidste pressekonference om, at »at 37 % af Republikanere har forståelse for Dem [Putin], og hvis han hørte dette, ville Ronald Reagan have vendt sig i sin grav« og tilføjede skælmisk, at vestlige journalister fortæller os, at De har magt til at manipulere verden, udpege præsidenter og gribe ind i valgprocesser både her og der«.

Putin svarede det følgende:

»Jeg har kommenteret dette spørgsmål ved flere lejligheder. Hvis I gerne vil høre det en gang til, kan jeg sige det igen. Den nuværende amerikanske administration og ledere af det Demokratiske Parti forsøger at lægge al skylden for deres fiaskoer på udefra kommende faktorer. Jeg har nogle spørgsmål og nogle tanker med hensyn hertil.

Vi ved, at ikke alene tabte det Demokratiske Parti præsidentvalget, men også Senatsvalget, hvor Republikanerne

har flertallet, og valg til Kongressen (Repræsentanternes Hus), hvor Republikanerne også har kontrollen. Gjorde vi, eller jeg, også det? Vi har måske fejret dette på resterne af et 1600-tals kapel, men var det os, det ødelagde kapellet, som talemåden lyder? Dette er ikke sådan, tingene i virkeligheden er. Dette viser alt sammen, at den nuværende administration konfronteres med spørgsmål om hele systemet, som jeg sagde på et møde i Valdai Klubben.

Det forekommer mig, at der består et svælg mellem elitens version af, hvad der er godt og dårligt, og så versionen hos dem, vi i tidligere tider ville have kaldt de brede folkemasser. Jeg opfatter ikke støtte til den russiske præsident hos mange Republikanske vælgere som en støtte til mig personligt, men ser det i dette tilfælde snarere som en indikation på, at en væsentlig del af det amerikanske folk har lignende synspunkter til fælles med os, mht. den måde, verden er organiseret på, hvad vi burde gøre og de fælles trusler og udfordringer, som vi konfronteres med. Det er godt, at der er mennesker, der sympatiserer med vore synspunkter om traditionelle værdier, for dette udgør et godt fundament, på hvilke relationer kan bygges mellem to så magtfulde lande som Rusland og USA, og opbygge dem på basis af vore folks gensidige sympati.

De ville stå sig bedre ved ikke at tage deres tidligere statsmænds navn forfængeligt, selvfølgelig. Jeg er ikke så sikker på, hvem, der ville vende sig i sin grav lige nu. Det forekommer mig, at Reagan ville være lykkelig over at se sit partis folk vinde overalt og ville hilse velkommen valgsejren hos den nyvalgte præsident, som så dygtigt indfangede den offentlige stemning, og som tog præcis denne retning og fortsatte helt til slutningen, selv, når ingen – undtagen os – troede på, at han kunne vinde. [Applaus]

Men de fremragende Demokrater i amerikansk historie ville sandsynligvis vende sig i deres grav. Roosevelt ville i hvert fald, for han var en exceptionel statsmand i amerikansk

historie og i verdenshistorien, der vidste, hvordan nationen skulle forenes, selv under den Store Depressions mest dystre år i slutningen af 1930'erne og under Anden Verdenskrig. Men nutidens administration splitter tydeligvis nationen. Opfordringen til valgmændene om ikke at stemme på nogen af kandidaterne og, i dette tilfælde, ikke at stemme på den nyvalgte præsident, var ganske enkelt et skridt henimod en splittelse af nationen. To valgmænd besluttede ikke at stemme for Trump, og fire for Clinton, og også her tabte de. De taber på alle fronter og leder efter syndebukke, som de kan give skylden. Jeg mener, at de krænker deres egen værdighed. Det er vigtigt at vide, hvordan man taber nådigt.

Men mit virkelige håb er, at vi kan opbygge forretningsmæssige og konstruktive relationer med den nye præsident og med det fremtidige Demokratiske Partis ledere også, for dette er i begge landes og folks interesser.«

De bedre engle i vor natur

Leder fra LaRouchePAC, 24. december, 2016 – Tidligere på måneden var den kinesiske præsident Xi Jinping leder for et møde, der blev afholdt i Kinas kommunistiske partis centralkomites politbureau, der var trådt sammen for at studere konceptet med »styrelse ved lov og dyd i kinesisk historie«.

Ifølge en rapport fra 10. dec. i *Xinhua*, bemærkede Xi her, at »lov er dyd omsat i ord, og dyd er lov født i menneskers hjerte«, og at kombinationen af begge er afgørende for den rette regering af samfund og stater. Han understregede dydens »nærende virkning« og opdragelsens betydning for dydens fremme, med det formål at »være en retningslinje for, at folk

af egen fri vilje påtager sig deres lovpligtige forpligtelser, såvel som også forpligtelser over for samfund og familie«, rapporterede *Xinhua*. Regering ved lov bør omfatte moralske idealer og således yde pålidelig støtte til dyd fra institutionerne. »Love og regler bør fremme dyd«, erklærede Xi.

Disse tanker fra Xi Jinping reflekterer konfuciansk filosofis dybe rødder i Kina, som Helga Zepp-LaRouche ofte har understreget. Og, med hensyn til princippet om lov, minder de også stærkt om lignende ideer hos Gottfried Wilhelm Leibniz, der kunne beskrives som De forenede Staters og dets forfatningsmæssige systems filosofiske, grundlæggende fader. I sin Overvejelse over det Almene Begreb om Lov fra 1702 skrev Leibniz:

»Den højeste visdom har så vel forordnet alle ting således, at vor pligt også må være vor lykke, og at al dyd frembringer sin egen belønning, og at al forbrydelse straffer sig selv, før eller senere ... [Dette] er, som det anstår sig, for at der kan blive mere udøvelse af frivillig dyd, visdom og ikke-verdslig kærlighed til Gud ...«

»Lov er godhed tilpasset visdom ... Lov er intet mindre end den vises næstekærlighed, det vil sige, godhed, tilpasset visdom, mod andre. Og visdom er, efter min opfattelse, intet andet end videnskaben om lykke.«

Da Xi, tilbage i november 2014, offentligt inviterede USA – og alle nationer – til at forlade det transatlantiske områdes synkende Titanic og tilslutte sig Bælt-og-Vej-initiativet for at skabe et helt nyt system, tilbød han mere end en økonomisk politik til at takle krisen. Han fremlagde en filosofisk »win-win«-anskuelse og strategi, der er helt samstemmende med de klippefaste principper, på hvilke USA grundlagdes. Det er de samme principper, som Abraham Lincoln påberåbte sig i sin Første Indsættelsestale, og som »atter engang vil få Unionens samstemmighed til at svulme, når de atter røres, som de

bestemt vil blive, af de bedre engle i vor natur«.

Dette er det nye paradigme, vi er i færd med at skabe, og som nu er inden for synsvidde.

Foto: Statue af Konfucius.

Putin er nøglen i denne krise, og Trump afviser anti-Putin hysteriet

Leder af LaRouchePAC, 23. december, 2016 – De neokonservative i USA, inklusive Obama og hans controllers, flipper ud over, at det lækede Trump-Pentagon overgangsmemo ikke opregner Rusland som den første, eksistentielle trussel mod USA, på trods af tågesnakken fra nogle af de højtplacerede inden for det amerikanske civile lederskab under Obama. »I årevis har topregeringsfolk i Forsvarsministeriet og efterretningssamfundet nævnt Rusland som den største trussel på grund af dets enorme atomarsenal, sofistikerede cyberkapaciteter, sit nyligt moderniserede militær og beredvillighed til at udfordre USA og dets allierede i Mellemøsten, Østeuropa og andre områder«, lyder det samstemmende i *Foreign Policy Journal* i en artikel, udlagt den 20. dec. General Joseph Dunford, den nuværende amerikanske generalstabschef, har endda nævnt Rusland som den største trussel mod USA foran ISIS, Iran og Nordkorea!

Vi citerer Myra Ricardel, en af den nyvalgte præsident Donald Trumps overgangsfolk i Pentagon, i et memo, der siger, at

Trumps prioriteringer inden for forsvaret er:

1. Udvikling af en strategi til at besejre ISIS;
2. Opbygning af et stærkt forsvar;
3. Udvikling af en omfattende cyber-strategi; og
4. Finde større effektivitet i Forsvarsministeriet.

Rusland nævnes ikke.

Realiteten er den, at alt, hvad Washingtons udenrigspolitiske etablissement og det amerikanske militær har gjort for en omdirigering imod Rusland, frygter dette etablissement kunne blive omstødt af en Trump-administration, der ønsker bedre relationer med Moskva.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at nøglen til den aktuelle, strategiske og økonomiske krise ligger hos personen Putin. »Putin gjorde det rigtige«, sagde LaRouche. »Putin generelt, og hans team, gør det rigtige.« Alt imens han måske ikke forstår alting, »så er alt, hvad der er af betydning, noget, som Putin er sig bevidst – eller vil blive sig bevidst.«

Ved at udmanøvrere Obama i Syrien har Putin demonstreret, at terrorisme kan besejres ved at arbejde inden for international lov og med suveræne regeringer, og afsløre herved Obamas kriminelle alliance med de britisk og saudisk sponsorerede terrorister, med det formål at opnå sin kriminelle politik med »regimeskifte«.

LaRouche pegede også på mordet på den russiske ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, kort tid efter, at Obama havde truet Putin og Rusland med »gengældelse«, som en faktor, der bør efterforskes. »Jeg mener, at advarslen om det, vi så med mordet, der fandt sted, giver et fingerpeg om det, vi skal bekymre os om«, sagde LaRouche. »Spørgsmålet er ikke, hvad Putin foretager sig, men hvad han har til hensigt at foretage sig – ved at få et kompetent skøn over, hvad han vil gøre. Det er nøglen.«

Mordet på ambassadør Karlov – Obamas svanesang for krig

Leder fra LaRouchePAC, 21. december, 2016 – Konfronteret med direkte anklager om at have gjort alvor af sin offentlige trussel om at gøre gengæld over for Rusland, for dets angivelige omstyrning af det amerikanske valg, »på et tidspunkt og et sted efter vores valg«, har Obama ikke forholdt sig fuldstændig tavs omkring mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov i Tyrkiet, men gjorde sig rent faktisk den ulejlighed yderligere at bagvaske Rusland, ligesom han også praler af sine udenretslige seriedrab gennem droner og andre midler i hele verden.

»Noget af [gengældelsen] kan være udtrykkelig og offentlig; og noget vil måske ikke være det«, sagde Obama til NPR sidste torsdag, hvor han hævdede sin ret til at respondere militært til den blotte anklage om, at Rusland skulle have ført cyberkrigsførelse. Obama har nægtet at lade sine efterretningsfolk aflægge forklaring for Kongressen, selv bag lukkede døre, om hans angivelige beviser for russiske cyberangreb. Forestiller han sig, at verden har glemt, hvad Edward Snowden afslørende om den globale cyberkrigsførelse, som NSA, USA's sikkerhedstjeneste, udfører?

I dag, mens civiliserede nationer sendte kondolencer til Rusland og Tyrkiet og svor at samarbejde om bekæmpelse af terrorisme, tog Obama sig tid fra sit golfspil til at tilføje nye sanktioner imod russiske foretagender og forretningsfolk. Nyvalgte præsident Donald Trump sendte kondolencebrev og svor, at USA under hans præsidentskab ville arbejde sammen med Rusland og alle nationer, der er dedikeret mht. at rense verden for terrorsvøben.

Måske opfordrede Obama *New York Daily News* til at give udtryk for hans følelser gennem deres overskrift: »Mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov var ikke terrorisme, men gengældelse for Vladimir Putins krigsforbrydelser«. Som det længe er blevet dokumenteret, inklusive gennem Trumps valg af national sikkerhedsrådgiver, general Michael Flynn, så ville dette være helt i overensstemmelse med Obamas vedvarende støtte til al-Qaeda og hermed relaterede terrororganisationer, for at forfølge hans kriminelle mani for »regimeskifte« imod sekulære regeringer, der bekæmper terrorisme, og som ikke har forbrudt sig imod USA.

Hensigten med mordet på Karlov er klar – Rusland, Tyrkiet og Iran har fortrængt den morderiske Obama-administration i Sydvestasien og demonstreret, at terrorbevægelserne, som støttes af saudierne, briterne og USA, faktisk kan nedkæmpes gennem samarbejde med de suveræne regeringer i området. Hvad der er endnu værre, set fra Obamas controllers, i London og på Wall Street, side, er det faktum, at disse nationer udgør et betydningsfuldt element i det »nye paradigme«, centreret omkring Kinas proces med global udvikling gennem den Nye Silkevej, og som underminerer det bankerotte, vestlige finanssystems evne til at udplyndre nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika.

Verdens ældste bank, Monte dei Paschi di Siena, er ved at kollapse, selv, mens dette læses, og truer med at fremskynde det uundgåelige kollapse af de europæiske og amerikanske for-store-til-at-lade-gå-ned-banker. En statslig bailout fra den italienske regering er under udarbejdelse, iflg. *Financial Times*, på trods af EU-regler om, at insolvente banker fremover skal gennemføre en »bail-in« – dvs., en ekspropriering af obligationsindehaveres, og endda bankindskyderes, midler, for at betale spekulanternes derivater. Der er tilsyneladende en erkendelse af, at en bail-in af den tredjestørste, italienske bank sandsynligvis ville forårsage en smitte, der kunne vælte hele det vaklende, vestlige finanssystem. Men endnu en bail-

out vil blot være det samme som at udskyde krisen endnu en liden stund.

Det intense pres for at få krig, på vegne af Obama og hans britiske herrer, demonstrerer sindssygen hos denne døende race af oligarker. Amerika befinder sig i et kulturelt og økonomisk morads – hvor dødsraten for første gang i dets historie stiger; hvor en ud af 15 indbyggere er afhængige af opiater eller lignende stoffer; hvor man har det hidtil største antal mennesker i den arbejdsdygtige alder, der er sat uden for arbejdsstyrken. I dag kom det frem, at nyvalgte præsident Trump havde inviteret tenoren Andrea Bocelli til at synge ved indsættelsesceremonien, men at denne »havde fået for meget pres« fra de sociale medier og havde måttet opgive. Den offentlige mening foretrækker åbenbart hæsligheden med en rocksanger, der mimer, frem for ethvert udtryk for skønhed.

Amerika udtrykte sin afsky for denne dekadence ved at afvise Obamas og Hillarys dagsorden for krig og nedskæringspolitik, ligesom briterne og italienerne afviste EU; som filippinerne afviste USA's imperiediktater, og som lignede gærende revolutionære udtryk, der nu fejer ind over den vestlige verden.

Løsningen på dette mareridt er for hånden. En tilslutning til Kina og Rusland omkring den Nye Silkevejsproces ville ikke alene få USA tilbage til at opbygge nationer, i stedet for at ødelægge dem, men ville også gøre det muligt at genopbygge Amerikas decimerede og forfaldne infrastruktur. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, sagde i dag, at intet mindre end en global renæssance kan takle spørgsmålet om kvaliteten af tankegangen hos en befolkning, der er degraderet gennem en sådan »populærkultur« og økonomisk fordærvelse. At gå med i Schiller Instituttet bør være det første skridt for alle, der ønsker at være en del af denne kamp for menneskelig værdighed og klassisk kultur.

Se: <http://schillerinstitut.dk/si/kontakt/#aktion>

Foto: Vladimir Putin viser Ruslands ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, der på tragisk vist døde i Ankara under et terrorangreb den 19. dec., den sidste respekt. [en.kremlin.ru]

POLITISK ORIENTERING

den 20. december 2016:

Briterne og Obama forsøger at sætte verden i brand inden Trump tager over

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Hvem er den virkelige dræber, der truer med krig?

Leder fra LaRouchePAC, 20. december, 2016 – En dyster rapport, der pludselig er publiceret af NBC News, gør gældende, at afgående præsident Barack Obama brugte den »røde telefon« i begyndelsen af oktober, for direkte at true med et militærangreb mod Rusland pga. angivelig e-mail »hacking« og forsøg på at indvirke på det amerikanske valg. Obamas

efterfølgende erklæring den 15. dec., hvor han forbeholder sig ret til at »angribe på et tidspunkt og et sted efter vores valg«, er blevet efterfulgt at mordet på en diplomat, der var afgørende for Ruslands indsats for, sammen med Tyrkiet, at afslutte den syriske borgerkrig. En Obama på ferie har forholdt sig tavs som graven mht. mordet på den russiske ambassadør i Ankara. Dette er både det mest åbenlyse af Obamas mange forsøg i årenes løb på at true både Rusland og Kina; og det farligste. Der var et kupforsøg i Tyrkiet i juli, i hvilket mindst nære pårørende og tidligere kolleger til denne drabsmand var involveret. Både Rusland og Tyrkiet skønner, at også NATO var involveret.

Drabsmandens hensigt var at skabe en splittelse mellem Rusland og Tyrkiet omkring deres rammeaftale om Syrien. Det slog fejl.

De førende transatlantiske nationer og deres Golfstat-allierede – der alle konfronteres med økonomisk stagnation og trussel om endnu et finansielt sammenbrud – tager i grotesk grad fejl af Kina, Indien, Rusland og det nye, økonomiske paradigme med hastigt økonomisk og videnskabeligt fremskridt omkring dem.

En pompøs jordansk prins, der nu er FN's højkommisær for menneskerettigheder (den aktuelle menneskerettighedskommission præsideres af Saudi-Arabien!) har krævet, at den filippinske præsident Rodrigo Duterte stilles for retten for mord, pga. af sin krig mod narkotika.

Det er Obama, hvis drab kræver denne handling. I årevis har Obama udvalgt mange tusinde mennesker, der skulle dræbes af droner, så mange som 200 mennesker i et enkelt angreb, som det skete i Somalia i august. Hans invasion af Libyen, hans bevæbning af Saudi-Arabien til krig mod Yemen, hans bevæbning af jihadist og sluttelig terrorister i Syrien, har kostet titusinder af mennesker livet – inklusive et statsoverhoved og en amerikansk ambassadør.

Obamas egen politik for narkotiske stoffer i USA er – i det mindste gennem manglende handling og gennem legalisering – blevet forfærdelig dødbringende, med en dødsrate pga. overdosis, der er tredoblet til over 50.000 dødsfald om året i løbet af nogle få år under hans præsidentskab.

Hans handlinger nu, hvor han truer Rusland og Kina direkte, varsler om massedrab.

»Obama«, som Lyndon LaRouche udtrykte det den 15. dec., da præsidenten truede med at »handle«, og igen i dag, »har været en dræber som præsident. Hillary Clinton gik med på det, det er et faktum. Det er også briterne. Og det er NATO. De vil slå så mange som muligt ihjel for at få deres vilje. Og for at stoppe dem, som præsident Putin siger, må man få dem til at betale.«

Og dette myrderi er alt sammen for at standse et nyt, økonomisk paradigme, der indledningsvis blev kendt som »BRIKS-politikken«, der søger at spænde over kontinenterne med nye korridorer for transport, elektricitet, kommunikation, nye byer; for at vende tilbage til videnskabens fremskudte grænser inden for rumforskning og fusionsteknologi, som vi har opgivet.

Den nye administration må dirigeres til ikke at true med at ødelægge, men derimod tilslutte sig dette nye paradigme. Dette vil kræve en international indsats, og en mobilisering af det amerikanske folk.

Foto; En Obama på ferie hr hidtil forholdt sig tavs som graven mht. mordet på den russiske ambassadør i Ankara.

Russisk ambassadør myrdet i 'åben provokation'; Lyndon LaRouche advarer: Sæt Obama på listen over mistænkte

Leder fra LaRouchePAC, 19. december, 2016 – Den russiske ambassadør Andrej G. Karlov blev mandag skudt og dræbt, mens han holdt tale ved Center for Nutidskunst, i et angreb, som den tyrkiske præsident Recep Erdogan – også på vegne af præsident Vladimir Putin – fordømte som en åben »provokation« mod tyrkisk-russiske relationer. Gerningsmanden, en 22-årig pistolmand, kom til arrangementet under falsk politi-ID, råbte radikale slogans og blev selv skudt af tyrkiske sikkerhedsstyrker få minutter efter sin forbrydelse.

Mordet finder sted på tærsklen til konferencer om samarbejde om at løse den syriske krise, mellem Tyrkiet, Rusland, Iran og andre, i Moskva i morgen; og den 27. dec. i Askana, Kasakhstan, med deltagelse af den syriske regering og den moderate opposition. Tyrkiet og Rusland har for nylig samarbejdet om evakueringen, der begyndte den 15. dec., af indbyggere og oprørere fra det østlige Aleppo og andre steder i Syrien. Her til morgen vedtog FN's Sikkerhedsråd enstemmigt at udsende FN-inspektører til at overvåge den igangværende proces, efter modifikationer i udkastet som respons på russiske indsigelser.

Efter de første rapporter om mordet mandag advarede statsmanden Lyndon LaRouche, »Sæt Obama på listen over mistænkte«. LaRouche henviste her til handlingens art, og til arten af præsident Barack Obamas natur. Selve mordet var »et overlagt mord – et setup«. Han sagde, »Det er ikke bare hævn,

det er en specialoperation«. Han opfordrede til, at myndighederne »får fat i de mennesker, der på nogen som helst måde er involveret i dette«

For det andet påpegede LaRouche, at Obama har en historie for drab. Han leder for eksempel de berygtede tirsdagsmøder, hvor han autoriserer lister over mål for dronedrab. Han deployerer amerikanere, så de udsættes for skade og død, i blodige militæroperationer i Afghanistan, Irak, Syrien og andre steder, med det formål at fremtvinge regimeskifte. Obamas stedfar var agent for politiske mord i Indonesien. Som stedsøn »er Obama en iboende dræber«, som LaRouche udtrykte det.

Under en pressekonference den 16. dec., og i et interview til NPR, truede Obama specifikt med handlinger mod Rusland. Obama påstod, uden nogen beviser, at Rusland havde hacket den Demokratiske Nationalkomites computere, og sagde truende,

»Jeg mener ikke, der kan herske nogen tvivl om, at, når en fremmed regering forsøger at øve indflydelse på vore valgs integritet, så må vi gribe til handling, og det vil vi gøre, på et tidspunkt og et sted, som vi vælger. Noget af det vil blive udtrykkeligt og offentligt; noget af det vil måske ikke være det. Men hr. Putin er udmærket bekendt med dette, for jeg har talt direkte med ham om det.«

Mandagens forbryderiske mord og Obamas trusler og kampagne mod Rusland og andre nationer, skærper vores opmærksomhed som borgere i alle nationer for, at vi må fortsætte med at udøve et meget hårdt pres for at gennemtvinge et skift til et nyt paradigme for udvikling og fred og sætte Obama og hans akse ud af spillet. Den kendsgerning, at han forlader embedet om 30 dage, giver ikke anledning til ro i sindet; nærmest tværtimod.

Dette understreges af ny dokumentation, der i dag så dagens lys, om det 16 år lange Bush/Obama-regimes onde karakter. FBI-sagsakter, der for nylig er blevet tilgængelige – opnået som følge af krav under Loven om Informationsfrihed – viser, at

FBI i 2012 aktivt undersøgte støttenetværket for morderflykaprerne i 11. september-angrebet – som involverer saudiske støtter, når FBI i 2004 derimod benægtede, at noget sådant nogen sinde havde eksisteret og sagde, at der ikke var nogen spor at følge, i kølvandet på udgivelsen af kommissionsrapporten over 11. september. Mindst to nye personer blev identificeret som værende medsammensvorne med flykaprer-cellen i San Diego. Undersøgelsen i 2012 strakte sig til New York, London og København.

Foto: Den russiske præsident Putin og præsident Obama, juni, 2012. (Foto: kremlin.ru)